

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK
 EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:
OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X** – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO

OPRACOWANIE : **PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU**

PROJEKTANT:

IMIĘ I NAZWISKO	SPECJALNOŚĆ	NR UPRAWNIEN	DATA	PODPIS
arch. Bogna Gostyńska	Architektura	MPIOIA 021/2005	06.2024	 <i>Bogna Gostyńska</i>

czerwiec 2024

SPIS ZAWARTOŚCI:**A. Część opisowa architektura**

1.	DANE OGÓLNE	3
1.1	Przedmiot opracowania.....	3
1.2	Adres zamierzenia	3
1.3	Inwestor	3
1.4	Generalny Projektant	3
1.5	Podstawa opracowania	3
2	Istniejący stan zagospodarowanie terenu.....	3
2.1	Funkcja i obiekty kubaturowe.....	3
2.2	Sposób użytkowania terenu	3
2.3	Istniejące uzbrojenie terenu	3
2.4	Drogi istniejące	3
2.5	Istniejąca zieleń	4
3	Projektowane zagospodarowanie terenu.....	4
3.1	Opis przyjętego rozwiązania projektowego - urbanistyka	4
3.2	Komunikacja	4
3.3	Ukształtowanie terenu i układ zieleni	4
3.4	Urządzenia budowlane związane z projektowanym obiektem	4
3.4	Wymagane wyburzenia i likwidacje.....	4
3.4.1	Przyłącze wodociągowe	4
3.4.2	Kanalizacja sanitarna.....	4
3.4.3	Przyłącze elektroenergetyczne.....	4
3.4.4	Przyłącz gazu	4
3.5	Zabezpieczenie przed wpływem eksploatacji górniczej	4
3.6	Warunki geotechniczne.....	4
3.7	Obszar oddziaływania obiektu	4
3.8	Bezpieczeństwo użytkowania.....	5
3.9	Wpływ inwestycji na środowisko	5
3.10	Ochrona wód i gospodarki wodnej.....	5
3.11	Warunki zagospodarowanie przestrzennego wynikające z obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych, a także dla innych form ochrony przyrody, o których mowa w przepisach o ochronie rzyrody	5
3.12	Oddziaływanie na obszary „Natura 2000”	5
3.13	Ochrona dziedzictwa narodowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	5
3.14	Ochrona interesów osób trzecich.....	6
3.15	Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej.....	6
3.15.1	Odległość od obiektów sąsiadujących – usytuowanie budynków	6
3.15.2	Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru	6
3.15.3	Drogi pożarowe.....	6
3.16	Ochrona interesów osób trzecich.....	6
3.17	ZESTAWIENIE POWIERZCHNI I BILANS TERENU.....	6
4	INFORMACJE I DANE - OGRANICZENIA LUB ZAKAZY W ZABUDOWIE I ZAGOSPODAROWANIU TEGO TERENU WYNIKAJĄCE Z AKTÓW PRAWA MIEJSCOWEGO.....	6
5	UWAGI KOŃCOWE.....	7
	KOPIA UPRAWNIEN I ZAŚWIADCZENIA O PRZYNALEŻNOŚCI DO IZBY BRANŻOWEJ	8
6	OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA.....	10

B. Część rysunkowa architektura :

PZT-01 - PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU – SYTUACJA

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBZYCKA 19
609 235 609

A. CZĘŚĆ OPISOWA

1. DANE OGÓLNE

1.1 Przedmiot opracowania

Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła pw. Św. Mikołaja w Skale.

1.2 Adres zamierzenia

ul. Kościelna 2, 32-043 Skala, działka nr 1741/4, obr. 13 Skala, identyfikator działki ewidencyjnej 120610_4.0013.1741/4

1.3 Inwestor

Parafia pw. Św. Mikołaja w Skale, ul. Kościelna 2, 32-043 Skala

1.4 Generalny Projektant

Pracownia Architektoniczna Bogna Gostyńska, ul. Dobczycka 19, 30-620 Kraków.

1.5 Podstawa opracowania

- Zakres prac uzgodniony z Inwestorem;
- Inwentaryzacja opracowana przez autorów opracowania w kwietniu 2024 r.;
- Przepisy Ustawy „Prawo Budowlane”, tekst jednolity (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, Dz.U.2022 poz.1679 z dnia 10 sierpnia 2022;
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie” (Dz.U. 2002 nr 75 poz.690) z późniejszymi zmianami (Dz.U.2019 poz.1065 z 07.06.2019);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U.2009 nr 124 poz.1030);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. 2023 poz.822 z dnia 28 kwietnia 2023);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2023 r. w sprawie uzgadniania projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej (Dz.U 2023 poz. 1563);
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2003 nr 162 poz. 1568) z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840).

2 ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIE TERENU

2.1 Funkcja i objekty kubaturowe

Na terenie planowanej inwestycji znajduje się budynek kościoła, objęty niniejszym opracowaniem, a także budynki plebanii, wikarówki i drewnianej dzwonnicy. Teren wokół kościoła jest utwardzony kostką betonową i ogrodzony murem.

2.2 Sposób użytkowania terenu

Inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane wg załączonego oświadczenia.

2.3 Istniejące uzbrojenie terenu

Na terenie objętym inwestycją w granicach działki Inwestora nie znajdują się istniejące elementy uzbrojenia terenu kolidujące z projektowaną inwestycją. Budynek kościoła jest wyposażony w instalacje wewnętrzne energii elektrycznej i centralnego ogrzewania. Budynek „Wikarówki” jest przyłączony do sieci gazowej.

2.4 Drogi istniejące

Teren planowanej inwestycji ma dostęp do drogi publicznej jaką jest ul. Kościelna.

2.5 Istniejąca zielen

Na terenie objętym inwestycją brak jest zieleni wysokiej, która kolidowałaby z projektowanym zamierzeniem.

3 PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE TERENU**3.1 Opis przyjętego rozwiązania projektowego - urbanistyka**

Nie dotyczy. Ze względu na zakres robót zagospodarowanie terenu pozostaje bez zmian w stosunku do stanu istniejącego. Przedmiotem opracowania jest remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale.

3.2 Komunikacja

Nie dotyczy. Obsługa komunikacyjna pozostaje bez zmian w stosunku do stanu istniejącego. Teren inwestycji ma dostęp do drogi publicznej jaką jest ul. Kościelna.

3.3 Ukształtowanie terenu i układ zieleni

Teren zamierzenia opada w kierunku północnym. Projekt nie zakłada zmian w ukształtowaniu terenu. Na terenie objętym inwestycją brak jest zieleni wysokiej, która kolidowałaby z projektowaną inwestycją. Na terenie inwestycji brak jest drzew i krzewów wymagających zabezpieczenia w trakcie wykonywania prac.

1.4 Urządzenia budowlane związane z projektowanym obiektem

Nie dotyczy. Projektowana inwestycja nie obejmuje urządzeń budowlanych.

3.4 Wymagane wyburzenia i likwidacje

Nie dotyczy. W związku z planowaną inwestycją nie planuje się wyburzeń i likwidacji.

3.4.1 Przyłącze wodociągowe

Nie dotyczy.

3.4.2 Kanalizacja sanitarna

Nie dotyczy.

3.4.3 Przyłącze elektroenergetyczne

Nie dotyczy.

3.4.4 Przyłącz gazu

Nie dotyczy.

3.5 Zabezpieczenie przed wpływem eksploatacji górniczej

Nie dotyczy. Inwestycja nie znajduje się na terenie i obszarze górniczym.

3.6 Warunki geotechniczne

Ze względu na zakres prac polegających na remoncie elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale odstępuje się od wykonania dokumentacji badań podłoża gruntowego, projektu geotechnicznego oraz opinii geotechnicznej. Projektowane prace nie wpływają na zmianę obciążeń w budynku oraz w poziomie jego posadowienia. Inwestycję należy zaliczyć do 1 kategorii geotechnicznej w prostych warunkach gruntowych.

3.7 Obszar oddziaływania obiektu

Obszar oddziaływania obiektu rozumiany jako teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia w zagospodarowaniu, w tym zabudowy, tego terenu – w przypadku przedmiotowego zamierzenia, obejmującego remont elewacji budynku kościoła – pokrywa się z granicami terenu inwestycji (dz.nr 1741/4 obr.Skała). Planowane prace nie powodują zmian w zakresie ochrony pożarowej oraz warunków sanitarnych, nie powodują również zmian warunków użytkowania sąsiednich nieruchomości. Obszar oddziaływania wyznaczono na podstawie Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie” (Dz.U.2019 poz.1065 z 07.06.2019 z późniejszymi zmianami).

3.8 Bezpieczeństwo użytkowania

Wszelkie elementy wykończeniowe powinny być wykonane zgodnie z warunkami bezpieczeństwa zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. 2002 nr 75 poz.690) z późniejszymi zmianami (Dz.U.2019 poz.1065, Dz.U. 2020 poz. 1608, Dz.U. 2020 poz. 2351).

3.9 Wpływ inwestycji na środowisko

Zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1712 z dnia 09.09.2019) oraz Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839) projektowana inwestycja nie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3.10 Ochrona wód i gospodarki wodnej

Planowana inwestycja nie powoduje zagrożenia naruszenia stanu wody na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Wody opadowe z dachów są odprowadzane na własny teren nie utwardzony bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

3.11 Warunki zagospodarowanie przestrzennego wynikające z obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych, a także dla innych form ochrony przyrody, o których mowa w przepisach o ochronie przyrody

Przedmiotowy teren znajduje się w otulinie Ojcowskiego Parku Krajobrazowego. Na terenie inwestycji nie występują podlegające ochronie formy przyrody.

3.12 Oddziaływanie na obszary „Natura 2000”

Przewidywany zakres oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko, a także warunki lokalne wynikające z usytuowania budynku nie wymuszają specjalnych technik oraz technologii związanych ze specyfiką funkcji. Planowana inwestycja zlokalizowana jest w Skale przy ul.Kościelnej 2, nie objętej programem ochrony „Natura 2000”. W bezpośrednim otoczeniu inwestycji nie występują obszary „Natura 2000”, wymagające ochrony przed skutkami jego budowy i późniejszej eksploatacji. Zakres oddziaływania planowanej inwestycji pokrywa się z granicami własności inwestora. Poza tymi granicami nie przewiduje się powstawania uciążliwości, spowodowanej eksploatacją obiektu, o intensywności przekraczającej standardy jakości środowiska. Żaden z rodzajów oddziaływania projektowanego przedsięwzięcia nie będzie powodować nieodwracalnych skutków w środowisku, nie przekroczy norm określonych przez przepisy „Natura 2000” i inne przepisy ochrony środowiska naturalnego, a także nie będzie wpływać na ograniczenie sposobu zagospodarowania terenów sąsiednich. Zakładane do realizacji rozwiązania technologiczne wszystkich etapów inwestycji są nowoczesne i powszechnie stosowane w obiektach tego typu. Wody opadowe zbierane z powierzchni dachowych, są odprowadzane na własny teren nieutwardzony. Spływ powierzchniowy wód opadowych i ich infiltracja w głąb ziemi w obrębie własności inwestora nie zmieni stosunków wodnych. W zakresie emisji hałasu nie zachodzi konieczność stosowania urządzeń ograniczających zakres oddziaływania, hałas ponadnormatywny zamykał się będzie w granicach działki. Najbliżej położony obszar „Natura 2000” to specjalny obszary ochrony: Dolina Prądnika (oznaczony kodem: PLH120004) w odległości około 1.00 km od planowanej inwestycji. W bezpośrednim otoczeniu inwestycji nie występują obszary „Natura 2000”, wymagające ochrony przed skutkami jej realizacji i późniejszej eksploatacji. Przedmiotowe zamierzenie nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko naturalne obszarów objętych ochroną i nie stwarza zagrożeń dla tych obszarów. W trakcie eksploatacji obiektów nie dojdzie do zanieczyszczenia powietrza, gleby i wód.

3.13 Ochrona dziedzictwa narodowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Budynek kościoła objęty opracowaniem wpisany jest do rejestru zabytków województwa małopolskiego decyzją nr A-228 [A-286/M] z dnia 18.08.1960 r. : Skała gm. Skała - kościół par. p.w. św. Mikołaja, dzwonnica, drzewostan. W trakcie wykonywania robót należy przestrzegać zaleceń zawartych w pozwoleniu Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

3.14 Ochrona interesów osób trzecich

Planowana inwestycja nie powoduje ograniczenia dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ze środków łączności oraz dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, nie powoduje zaciemnienia oraz przesłaniania budynków sąsiednich, nie generuje uciążliwych hałasów, wibracji, zakłóceń elektrycznych, promieniowania oraz zanieczyszczeń.

3.15 Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej**3.15.1 Odległość od obiektów sąsiadujących – usytuowanie budynków**

Budynek objęte opracowaniem jest zlokalizowany na terenie zabudowy nieintensywnej. Minimalna odległość budynku kościoła od granicy działki wynosi 8.30 m. Kościół znajduje się w odległości od 17.50 m do 34.70 m budynków na działkach sąsiednich.

3.15.2 Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych budynek kościoła wymaga zapewnienia wody do zewnętrznego gaszenia pożaru. Wymaganą ilość wody do zewnętrznego gaszenia pożaru wynoszącą 10 dm³/s z jednego hydrantu średnicy 80 mm, zapewniają hydranty DN 80, zainstalowane na miejskiej sieci wodociągowej. Najbliższy hydrant znajduje się w odległości około 23 m.

3.15.3 Drogi pożarowe

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych obiekt wymaga doprowadzenia drogi pożarowej (średniowysoki budynek ZLI). Drogę pożarową o utwardzonej nawierzchni, umożliwiającą dojazd pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu zapewnia przyległy układ drogowy.

3.16 Ochrona interesów osób trzecich

Planowana inwestycja nie powoduje ograniczenia dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ze środków łączności oraz dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, nie powoduje zaciemnienia oraz przesłaniania budynków sąsiednich, nie generuje uciążliwych hałasów, wibracji, zakłóceń elektrycznych, promieniowania oraz zanieczyszczeń.

3.17 ZESTAWIENIE POWIERZCHNI I BILANS TERENU

Zgodnie z Polską Normą PN-ISO 9836

• powierzchnia terenu działki inwestycyjnej	2 2038,00 ha
• powierzchnia zabudowy dzwonnicy	39,90 m ²
• powierzchnia zabudowy wikarówki	225,00 m ²
• powierzchnia zabudowy kościoła	605,00 m ²
• powierzchnia zabudowy plebanii	259,00 m ²
• powierzchnia zabudowy budynków gospodarczych	372,00 m ²

4 INFORMACJE I DANE - OGRANICZENIA LUB ZAKAZY W ZABUDOWIE I ZAGOSPODAROWANIU TEGO TERENU WYNIKAJĄCE Z AKTÓW PRAWA MIEJSCOWEGO

Teren inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 50 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) nie wymagają wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego roboty budowlane polegające na:

- 1) remoncie, montażu lub przebudowie, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz nie zmieniają jego formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,
- 2) niewymagające pozwoleń na budowę.

Projektowana inwestycja polega na remoncie elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale i nie powoduje zmiany zagospodarowania terenu, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego i zmiany formy architektonicznej,

nie jest również zaliczana do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko zatem nie wymaga wydania decyzji o warunkach zabudowy.

5 UWAGI KOŃCOWE

- wszystkie prace związane z realizacją przedmiotowego zamierzenia należy wykonać zgodnie z Polskimi Normami
- należy stosować materiały i rozwiązania podane w projekcie; wszystkie zastosowane materiały muszą posiadać stosowne atesty i aprobaty techniczne
- wszystkie roboty należy wykonać w zgodzie z wiedzą techniczną, instrukcjami producentów, oraz sztuką budowlaną

Opracowała w czerwcu 2024
arch. Bogna Gostyńska

KOPIA UPRAWNIENÍ I ZAŚWIADCZENIA O PRZYNALEŻNOŚCI DO IZBY BRANŻOWEJ

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Nr ewid. spr. OKK/Upb/13/05/MP

Kraków, dnia 6 czerwca 2005 r.

DECYZJA NR MPOIA /021/ 2005

Na podstawie art. 12 ust. 1, pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust. 1, pkt 1 i art. 14 ust. 1, pkt 1, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r., - Prawo Budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2003 r. Nr 207 r., poz. 2016), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2, ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r., o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r., Nr 5, poz. 42 oraz z 2002 r., Nr 23, poz. 221, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052), oraz art. 104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071; dalsze zmiany: Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r., Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660)

stwierdza się, że

Pani mgr inż. arch. Bogna Gostyńska

urodzona dnia 22 września 1969 r., w Częstochowie,
posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i nadaje się Pani

UPRAWNIENIA BUDOWLANE W SPECJALNOŚCI ARCHITEKTONICZNEJ DO PROJEKTOWANIA BEZ OGRANICZEŃ

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od niniejszej decyzji przysługuje Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

.....
dr hab. inż. arch. prof. PK Wacław Celadyn, v-ce przewodniczący OKK

.....
mgr inż. arch. Witold Sztorc, sekretarz OKK

.....
mgr inż. arch. Andrzej Hampel, członek OKK

.....
mgr inż. arch. Jerzy Głodkiewicz, członek OKK

.....
mgr inż. arch. Jolanta Wąsik, członek OKK

.....
mgr inż. arch. Jan Okowiński, v-ce przewodniczący OKK

.....
mgr inż. arch. Piotr Miłkowski, przewodniczący OKK

Otrzymują:

1. Pani Bogna Gostyńska, zam. ul. Komandosów 3/139, 30-334 Kraków
2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
3. Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów
4. a/a

30-110 Kraków, ul. Kraszewskiego 36. Tel/fax: (0-12) 427 26 47. E-mail: malopolska@izbaarchitektow.pl Http://www.malopolska.iarp.pl
NIP: 677-21-89-383 Regon: 017466395-00160 Konto: PKO BP III O/Kraków Nr 94 10202906 110132342

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL. DOBCZYCKA 19
609 235 609

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

MGR INŻ. ARCH. BOGNA JOANNA GOSTYŃSKA

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **MPOIA/021/2005**, jest wpisana na listę członków Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **MP-1162**.

Członek czynny od: 17-08-2005 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 02-01-2024 r. Kraków.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2024 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Grzegorz Lechowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

MP-1162-F64Y-661C-E352-645A

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBCZYCKA 19
609 235 609

6 OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA

Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.) oświadczam, że projekt zagospodarowania terenu inwestycji pod nazwą:

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:

OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO**

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Kraków, 05.06.2024

arch. Bogna Gostyńska

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bogna Gostyńska', written over the stamp.

B. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBCZYCKA 19
609 235 609

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK
 EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:

OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO**

OPRACOWANIE : **PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY**

PROJEKTANT:

IMIĘ I NAZWISKO	BRANŻE	NR UPRAWNIENI	DATA	PODPIS
arch. Bogna Gostyńska	Architektura	MPIOIA 021/2005	06.2024	 <i>Bogna Gostyńska</i>

czerwiec 2024

Projekt architektoniczno-budowlany**SPIS ZAWARTOŚCI:****A. Część opisowa architektura**

A. CZĘŚĆ OPISOWA.....	3
1. DANE OGÓLNE	3
1.1 Przedmiot opracowania.....	3
1.2 Adres zamierzenia	3
1.3 Inwestor	3
1.4 Generalny Projektant	3
1.5 Podstawa opracowania	3
2 PRZEDMIOT INWESTYCJI I ZGODNOŚĆ Z MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO/ DECYZJĄ O WARUNKACH ZABUDOWY	3
3 STAN ISTNIEJĄCY	4
3.1 Rys historyczny	4
3.2 Opis stanu istniejącego	4
3.3 Stan zachowania elewacji kościoła	5
4 Główne rozwiązania projektowe	6
4.1 Forma architektoniczna i funkcja.....	9
4.2 Przeznaczenie i program użytkowy.....	9
4.3 Zamierzony sposób użytkowania, program użytkowy obiektu	9
4.3.1 Układ przestrzenny	9
4.3.2 Wygląd zewnętrzny.....	9
4.3.3 Wyroby wykończeniowe zastosowane w elewacjach i kolorystyka.....	9
4.4 Analiza ekologiczna	9
4.4.1 Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.....	9
4.5 Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem.	10
4.6 Warunki ochrony pożarowej.....	10
4.7 Ochrona dziedzictwa narodowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	10
4.8 Ochrona interesów osób trzecich.....	11
4.9 ZESTAWIENIE POWIERZCHNI	11
4.10 Technologia wykonania.....	11
5 UWAGI KOŃCOWE.....	11
6 OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA	12

B. Część rysunkowa architektura :

- A-01** - ELEWACJA POŁUDNIOWA – STAN ISTNIEJĄCY / STAN PROJEKTOWANY
A-02 - ELEWACJA PÓLNOČNA – STAN ISTNIEJĄCY / STAN PROJEKTOWANY
A-03 - ELEWACJA WSCHODNIA I ZACHODNIA – STAN ISTNIEJĄCY / STAN PROJEKTOWANY

A. CZĘŚĆ OPISOWA

1. DANE OGÓLNE

1.1 Przedmiot opracowania

Projektowane zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale.

1.2 Adres zamierzenia

ul. Kościelna 2, 32-043 Skala, działka nr 1741/4, obr. 13 Skala, identyfikator działki ewidencyjnej 120610_4.0013.1741/4.

1.3 Inwestor

Parafia pw. Św. Mikołaja w Skale, ul. Kościelna 2, 32-043 Skala

1.4 Generalny Projektant

Pracownia Architektoniczna Bogna Gostyńska, ul. Dobczycka 19, 30-620 Kraków.

1.5 Podstawa opracowania

- Zakres prac uzgodniony z Inwestorem;
- Inwentaryzacja opracowana przez autorów opracowania w kwietniu 2024 r.;
- Przepisy Ustawy „Prawo Budowlane”, tekst jednolity (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późniejszymi zmianami);
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 12 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, Dz.U.2022 poz.1679 z dnia 10 sierpnia 2022;
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie” (Dz.U. 2002 nr 75 poz.690) z późniejszymi zmianami (Dz.U.2019 poz.1065 z 07.06.2019);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U.2009 nr 124 poz.1030);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. 2023 poz.822 z dnia 28 kwietnia 2023);
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2023 r. w sprawie uzgadniania projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej (Dz.U 2023 poz. 1563);
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2003 nr 162 poz. 1568) z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840).

2 PRZEDMIOT INWESTYCJI I ZGODNOŚĆ Z MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO/ DECYZJĄ O WARUNKACH ZABUDOWY

Teren inwestycji nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 50 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) nie wymagają wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego roboty budowlane polegające na:

- 1) remoncie, montażu lub przebudowie, jeżeli nie powodują zmiany sposobu zagospodarowania terenu i użytkowania obiektu budowlanego oraz nie zmieniają jego formy architektonicznej, a także nie są zaliczone do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska,
- 2) niewymagające pozwolenia na budowę.

Projektowana inwestycja polega na remoncie elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale i nie powoduje zmiany zagospodarowania terenu, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego i zmiany formy architektonicznej, nie jest również zaliczana do przedsięwzięć wymagających przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko zatem nie wymaga wydania decyzji o warunkach zabudowy.

3 STAN ISTNIEJĄCY

3.1 Rys historyczny

Wieś wzmiankowana w 1230 r. jako uposażenie klasztoru klarysek z Grodziska, sprowadzonych przez Bolesława Wstydlwego. Parafia utworzona zapewne na początku XIV w., po przeniesieniu klasztoru do Krakowa., o czym świadczy wzmianka z 1325 r.. W 1440 r. wymieniany kościół murowany. Najstarszy opis obiektu zawiera protokół wizytacji z 1598 r. Pierwotnie był to kościół gotycki, murowany z kamienia, kryty gontem, z trójbocznym prezbiterium i trójprzęsłową nawą. Nawa i prezbiterium nakryte płaskim stropem z polichromią. Zakrystia sklepiona kolebkowo. Około 1600 roku od południowej strony nawy przy wschodnim przęśle dobudowano, obecnie nie zachowaną wczesnobarokową kaplicę Św. Stanisława. Fundatorem był Stanisław Baranowski herbu Rawicz, właściciel Rzeplina. W 1737 roku kościół został zniszczony na skutek pożaru, co potwierdza protokół wizytacji z 1748 roku. Najprawdopodobniej w tym czasie nastąpiła pierwsza barokowa przebudowa kościoła. Gotyckie okna zastąpiono szerszymi, zamkniętymi odcinkowo i zamalowano polichromię. W 1763 roku kościół został ponownie zniszczony w wyniku pożaru. Zniszczeniu uległy również zabudowania parafialne. Kościół został odbudowany i wyposażony staraniem klarysek z Krakowa jako kolatora. Wówczas rozebrano zrujnowaną kaplicę św. Stanisława, zlikwidowano szkarpy wzdłuż bocznych ścian nawy, zmieniono układ okien w ścianie południowej i wprowadzono symetryczne okna w ścianie północnej oraz gzyms koronujący. Wnętrze nakryto stropem z fasetami. W 1770 roku wymurowano obecny szczyt fasady i wzniesiono barokową wieżyczkę na sygnaturkę. Około 1783 roku kościół powiększono przez dobudowę do nawy od strony północnej kaplicy św. Salomei oraz prostokątnej kruchty od zachodu. Kościół remontowano w latach 1836-37. Wówczas przebudowano konstrukcję więźby dachowej oraz zamurowano okno we wschodniej ścianie prezbiterium i urządzono Ogrojec. W 1917 roku przeniesiono zakrystię na stronę południową, a starą zakrystię rozbudowano w kierunku wschodnim. W latach 1924-26 odnowiono wnętrze. Prace malarskie wykonywał Józef Witman. Kruchtę południową adaptowano na kaplicę św. Teresy. Po II wojnie w latach 1948-49 rozbudowano kościół wg projektu J. Jamroza. Nowa część została przybudowana od zachodu i połączona krótka przewiązką. Podczas przebudowy rozebrano kruchtę z 1793 r.

Kościół niejednorodny stylistycznie, pierwotnie gotycki, przebudowany w 1 połowie XVIII w. w stylu barokowym z zachowanymi charakterystycznymi elementami dla poszczególnych faz przebudowy.

3.2 Opis stanu istniejącego

Kościół św. Mikołaja w Skale zlokalizowany jest na niewielkim wzniesieniu, w centrum miasta, na obszarze historycznego układu urbanistycznego, po lewej stronie drogi prowadzącej z Rynku do Olkusza. Teren kościoła cofnięty w stosunku do linii zabudowy przyrynkowej, ogrodzony kamiennym tynkowanym murem. Od strony północnej i w narożniku północno-wschodnim barokowe bramy. W obrębie ogrodzenia, od północy, równoległe do elewacji bocznej nawy usytuowana jest wolnostojąca drewniana dzwonnica. Od strony południowej do ogrodzenia przylegają dawne ogrody klasztorne. Od strony wschodniej i zachodniej teren przykościelny przylega do bocznych ulic oraz zabudowy przyrynkowej.

Kościół murowany z łamanego kamienia wapiennego. Prezbiterium i nawa od strony zachodnie oszkarpowane. Nawa i prezbiterium nakryte kasetonowymi sufitami. Kruchta południowa i kaplica błogosławionej Salomei nakryte sklepieniami kolebkowymi, kaplica św. Teresy sklepieniem krzyżowym. Posadzki kamienne i lastrykowe. Nawa i prezbiterium nakryte dachem dwuspadowym. Dach konstrukcji tradycyjnej – krokwiowo-płatwiowej – kryty blachą. Kopuła kaplicy i barokowa wieżyczka na sygnaturkę również kryte blachą.

Kościół orientowany, jednonawowy, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Oś prezbiterium załamana. Na osi nawy od strony zachodniej dobudowana ośmioboczna kaplica. Do prezbiterium od strony północnej przylega kaplica błogosławionej Salomei, od południa zakrystia. Na krótszej osi nawy kwadratowa kaplica św. Teresy od północy i kruchta od południa. Nawa na rzucie regularnego prostokąta, prezbiterium na rzucie regularnego prostokąta. Zakrystia i kaplica bł. Salomei na rzucie nieregularnych wieloboków.

Bryła kościoła malownicza, o wyraźnie wyodrębnionych częściach. Korpus nawowy, prezbiterium oraz kaplica zachodnia zróżnicowane pod względem wysokości i formy. Bryła silnie wydłużona, przełamana w miejscu połączenia nawy z prezbiterium. Nad nawą i prezbiterium dach o dużym kącie nachylenia. Kalenice umieszczone na różnych wysokościach. Strzelistość bryły podkreśla wysmukła wieżyczka na sygnaturkę. Bryła części starszej skonstrastowana z przysadzistą kaplicą, nakryta dachem wielobocznym, łamanym. Nad nią kopuła z latarnią. Elewacje tynkowane na niskim kamiennym cokole, zasadniczo bez podziałów poziomych. Wydatny drewniany okap, oparty bezpośrednio na elewacji. Prezbiterium oraz zachodni narożnik nawy oszkarpowane. Elewacja południowa nawy pierwotnie trójosiowa. W osiach widoczne ślady gotyckich, ostrołukowych okien. Pomiędzy nimi

szerokie lizeny i prostokątne, zamknięte odcinkowo otwory okienne. Część okien blendowana. Na osi poprzecznej nawy parterowa kruchta. Elewacja kruchty bezstylowa, z niewielkim półokrągłym oknem, zwieńczona trójkątnym szczytem. Elewacja północna nawy rozwiązana analogicznie. Na osi kaplica Św. Teresy zwieńczona barokowym, półokrągłym szczytem. Szczyt oddzielony prostym gzymsem. Prezbiterium od wschodu zamknięte trójbocznie. Elewacje boczne dwuosowe. W narożniku południowo-wschodnim w miejscu zamurowanego otworu okiennego, pomiędzy szkarpami krucyfiks. W ścianach bocznych prezbiterium otwory okienne. Od południa i północy dobudowane parterowe kaplica bł. Salomei i zakrystia. Kaplica i zakrystia doświetlone półkolistymi otworami okiennymi. W zachodnich ścianach prostokątne kamienne portale. Elewacja zachodnia pierwotnie zwieńczona trójkątnym szczytem, oszkarpowana w narożnikach. Na osi dobudowana kaplica. W jej elewacji zachodniej wejście główne z kamiennym, profilowanym portalem. Od strony północnej i południowej prostokątne otwory okienne oraz lukarny. Kaplica nakryta dachem łamanym z kopułą. Kopuła zwieńczona latarnią. Stolarka okienna drewniana, z wielopolowymi podziałami. Drzwi frontowe drewniane, dwuskrzydłowe, z motywem rombów i rozet. Drzwi do zakrystii metalowe, wzmocnione płaskownikami, nitowane.

3.3 Stan zachowania elewacji kościoła

Stan zachowania elewacji kościoła należy określić jako wymagający remontu.

drewniany gzyms pod okapem

Dach kościoła i dzwonnicy wykonany z blachy miedzianej łączonej na rąbek stojący w dobrym stanie technicznym. Powierzchnia arkuszy blachy nie wykazuje oznak uszkodzenia, zniekształcenia czy zużycia. Podobnie połączenia arkuszy blachy.

Pod okapem dachu, wydatny bogato profilowany drewniany gzyms wieńczący, oparty bezpośrednio na elewacji. Wykonany z długich desek układanych równolegle do linii elewacji, w umiarkowanym stanie zachowania. Deski pokryte lakierobejcą, posiadają liczne przetarcia odsłaniające strukturę drewna. Powierzchnia odsłoniętego drewna narażona na szarzenie, zwietrzenie i zbutwienie. Na łączeniu desek widoczne szpary oraz przemieszczenia desek.

obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe

Obróbki blacharskie w dobrym stanie technicznym, nie wykazują większych uszkodzeń mechanicznych. Jednak na powierzchni tynków, widoczne są zabrudzenia. Miejsca te są trwale wybarwione patyną z blachy miedzianej, pokrywającej fragmenty tynku elewacyjnego. Powierzchnia arkuszy blachy obróbek zabrudzona powierzchniowo nalotem atmosferycznym oraz biologicznym.

Poszczególne odcinki rynien i rur spustowych wykonane z miedzi są ze sobą szczelnie połączone – lutowania stabilne i mocne. Jednak od strony północnej widoczne jest zacieki rdzy w miejscach mocowania uchwyty rury spustowej do elewacji.

deskowanie szalunkowe

Deskowanie szalunkowe kaplicy zachodniej w dobrym stanie technicznym. Deski ściśle przylegają do siebie i są równomiernie pokryte warstwą lakierobejcy. Uwagę przyciągają wkręty mocujące deski do podkonstrukcji – nie zostały zamalowane i dostosowane kolorystycznie do koloru desek.

tynki elewacyjne

Tynki płaskie poszczególnych elewacji kościoła wykonane są z zaprawy cementowo - wapiennej, która dobrze trzyma się wątku ceglanego, jednak posiada spękania pajęczynkowe. Na powierzchni tynku występują liczne zabrudzenia/zacieki pionowe oraz zabrudzenia patyną z blachy miedzianej. Plamy te są wynikiem spływania lub odbijania wody z obróbek blacharskich – szczególnie na szkarpach. Pod parapetami widoczne zabrudzenia i zacieki będące wynikiem zaciekania deszczówki z obróbek blacharskich parapetów.

Lokalnie widoczne pęknięcia pajęczynkowe tynku, szczególnie na elewacjach północnych oraz na ścianie szczytowej nawy kościoła. Tynk ten jest zmurszały i zwietrzały, a także zawilgocony. Farba wierzchnia łuszczy się i odpada płatami, wskutek podmakania przenikającego z pęknięć. Nad oknami widoczne pęknięcia pionowe, wymagające sprawdzenia przyczyn ich występowania.

Na elewacjach północnych występują liczne obszary porażenia biologicznego – wykwyty glonów i pleśni, będące wynikiem zalegania wilgoci.

Tynk posiada lokalne uzupełnienia cementowe, zaburzające estetykę obiektu. Kity cementowe zostały położone niefachowo, bez dbałości o krawędzie i powierzchnię, niejednokrotnie źle zatarte.

cokół kamienny

Stan zachowanie kamienia cokołowego należy uznać za zły i wymagający przeprowadzenia prac konserwatorskich. Chropowata powierzchnia kamienia pokryta jest nalotem atmosferycznym i zabrudzeniami powierzchniowymi. Na całej powierzchni cokołu oraz w zagłębieniach występują wykwity biologiczne w postaci glonów, mchów i pleśni. Największa ich ilość znajduje się po stronie północnej, co jest skutkiem stale utrzymującej się wilgoci. Poszczególne bloki kamienia wykazują lokalne uszkodzenia mechaniczne (szczególnie na narożnikach), pęknięcia lub uszczerbienia. Ponadto należy zauważyć niewielkie dziury i ubytki, w których gromadzą się glony i porosty. Lokalnie dostrzec można próby naprawy litymi fragmentami kamienia, jednak struktura kamienia odróżnia się. Ponadto nie zadbano i właściwe połączenie fragmentów oryginalnych i nowych, co skutkuje nieestetycznym wykończeniem tej partii cokołu. Niektóre bloki kamienia spoinowane są zaprawą cementową, a lokalnie występuje brak spoinowania.

elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy

Kamienne obramowania drzwi w umiarkowanym stanie technicznym. Wykazują liczne zabrudzenia powierzchniowe atmosferyczne oraz biologiczne. Na powierzchni kamienia występują wykwity glonów i porostów. Ponadto powierzchnia kamienia posiada ubytki na skutek erozji, miejscami profilowanie jest zatracone i mało czytelne. Bloki kamienia z nadproży posiadają spęknięcia.

4 GŁÓWNE ROZWIĄZANIA PROJEKTOWE

Projektowane zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale, wynikający z konieczności zabezpieczenia zabytkowej struktury budynku przed dalszą degradacją. Remont konserwatorski elewacji należy przeprowadzić zgodnie z programem prac konserwatorskich, który jest integralną częścią niniejszego opracowania.

Projektowane prace o charakterze remontowym nie zmieniają gabarytów budynku, nie wpływają na jego konstrukcję oraz konstrukcję urządzeń z nim związanych. Nie występuje żadna ingerencja w elementy konstrukcyjne sąsiednich budynków.

W ramach remontu elewacji przewiduje się:

- remont drewnianego gzymsu i deskowania szalunkowego;
- remont obróbek blacharskich;
- remont tynków elewacyjnych;
- remont kamiennego cokołu i innych elementów kamiennych;

Zakres prac konserwatorskich obejmuje:

drewniany gzyms pod okapem

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich;
- oczyszczenie gzymsu pod okapem z pozostałości farb metodą mechaniczną lub chemiczną, stosując środek do usuwania starych powłok malarskich;
- impregnacja strukturalna desek; czynności dokonać jedynie w przypadku wystąpienie naruszenia stabilności struktury drewna;
- odgrzybianie powierzchni drewna za pomocą preparatu do usuwania grzybów i pleśni;
- wymiana lub naprawa desek stosując lite drewno odpowiedniego gatunku, osadzone na odpowiednich łączach stolarskich;
- malowanie deskowania podbitki lakierobejcą lub farbą w odpowiednim odcieniu metodą powlekania; preparat powinien być odporny na działanie warunków atmosferycznych i wysokiej temperatury.

obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich;
- przegląd obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych;

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBZYCKA 19
609 235 609

- weryfikacja stanu zachowania poszczególnych elementów, zwracając szczególną uwagę na odpowiednie połączenia, wywinięcia arkuszy blachy oraz szczelność;
- wykonanie prac naprawczych w obrębie wskazanych fragmentów obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych; w razie konieczności dokonać wymiany elementu uszkodzonego; w trakcie prac zwrócić szczególną uwagę na zagięcia i wywinięcia arkuszy blachy, aby uniknąć tworzenia się zacieków na powierzchni tynku;
- patynowanie nowych arkuszy blachy za pomocą roztworów substancji czynnych powodujących przyspieszenie wytwarzania się patyny, lub zastosowanie innych środków;

deskowanie szalunkowe

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich;
- dokonanie przeglądu w celu weryfikacji dokładnego stanu zachowania;
- wykonanie prac naprawczych o charakterze zachowawczym w obrębie wskazanych fragmentów; zabrania się wymiany całych elementów na nowe bez uzasadnionego powodu;
- pokrycie widocznych wkrętów montażowych substancją scalającą ich kolor do koloru deskowania szalunkowego;
- pokrycie deskowania preparatem zabezpieczającym, jeśli zajdzie taka potrzeba.

tynki elewacyjne

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
- wykonanie badań stratygraficznych, celem rozpoznania warstw technologicznych i chronologicznych wypraw tynkarskich;
- usunięcie wtórnych tynków cementowo – wapiennych; należy odsłonić oryginalne partie tynku, zachowując ostrożność aby nie doszło do ich dodatkowego odspojenia;
- przeprowadzić przegląd stanu technicznego oryginalnych tynków; jeśli tynk jest bardzo uszkodzony zezwala się na usunięcie większego obszaru; decyzję o zakresie usunięcia tynku należy podjąć w trakcie prac i poprzedzić wnikliwą analizą stanu zachowania tynków;
- usunięcie zmurszałych, przemoczonych i odspojonych tynków w obrębie wszystkich elewacji; partie zasolone usunąć w całości wraz ze spoiną na głębokość ok. 2 cm; czynność wykonać z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby nie doszło do odspojenia większych partii tynku;
- odsolenie i odgrzybienie wątku kamiennego partii cokołowej;
- „żyłowanie” pęknięć poprzez wykonanie zagłębień w kształcie litery v na głębokość kilku milimetrów szpachelką lub innym narzędziem;
- usunięcie pyłu z powstałej szczeliny, gruntowanie, a następnie uzupełnienie zaprawą wapienną renowacyjną zgodnie z technologią;
- wykonanie iniekcji odspojonych lecz stabilnych fragmentów tynku za pomocą płynnej zaprawy na bazie wapna hydraulicznego lub innych gotowych preparatów; podczas wykonywania zabiegu, zachować szczególną ostrożność, aby nie doszło do wybrzuszenia się powierzchni tynków;
- wykonanie „szycia” pęknięć mających znamiona konstrukcyjne, stosując spirale skrętne ze stali nierdzewnej o średnicy 8 mm, na zaprawie z wapna dołowanego z dodatkiem spoiwa hydraulicznego; każde z pęknięć potraktować indywidualnie, dokonując analizy jednostkowej;
- gruntowanie powierzchni wątku kamiennego lub tynku gruntem głęboko penetrującym;
- odtworzenie gzymsów oraz tynków elewacyjnych stosując zaprawę tradycyjną – tynk renowacyjny podkładowy w proporcjach:
 - a) 1 część wapna hydraulicznego,
 - b) 1 część wapna dołowanego,
 - c) 6 części piasku szarego,

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

d) 0,5 części cegły mielonej.

W czasie realizacji zamierzenia zachować odpowiednią kolejność wykonywania prac zgodnie z przyjętą technologią oraz odczekać odpowiedni czas przed nałożeniem następnej warstwy tynku.

- wykonanie zacierki barwionej w masie pigmentami sypkimi, zacieranej na gładko pacami w odpowiednich proporcjach:
 - a) 2. części mączki marmurowej
 - b) 1. część wapna dołowanego.
- malowanie powierzchni elewacji farbami laserunkowymi; należy stosować odpowiednie farby i techniki malarskie, aby uzyskać efekt migotania powierzchni; kolorystykę ustalić na podstawie wykonanych wcześniej prób kolorystycznych na elewacji, uzgadniając go z inspektorem WUOZ (potwierdzenie decyzji protokołem).

cokół kamienny

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich;
- oczyszczenie powierzchni kamienia stosując metodę strumieniowo – ścierną, stosując odpowiednie ścierniwo; sugeruje się zastosowanie suchego lodu, jednak przed rozpoczęciem zasadniczych prac należy wykonać stosowne próby;
- partie mocniej zabrudzone doczyścić za pomocą szczotek lub innych narzędzi, zachowując szczególną ostrożność; uporczywe plamy i zabrudzenia usunąć za pomocą środków chemicznych powierzchniowo czynnych; zastosowany środek chemiczny nie powinien pod żadnym pozorem powodować uszkodzenia lub przebarwienia kamienia; w razie wystąpienia tego zjawiska odstąpić od stosowania metod chemicznych;
- usunięcie wtórnego fugowania z zaprawy cementowej; zaprawę usuwać ostrożnie, aby nie uszkodzić krawędzi bloków kamiennych;
- uzupełnienie spoiny za pomocą zaprawy wapienno – cementowej o odpowiedniej kolorystyce;
- oczyszczenie powierzchni bloków kamienia z pyłu pozostałego po oczyszczeniu;
- usunięcie kolonii glonów, porostów i zarodników mikroflory stosując kompozytowy preparat bakterio- i grzybo- i glonobójczy oczyszczający strukturę kamienia;
- dezynfekcja kamieni;
- uzupełnienie ubytków kamienia zaprawa mineralną o odpowiednio dopasowanej fakturze i kolorystyce zgodnej z oryginałem lub fragmentami kamienia;
- scalenie kolorystyczne uzupełnień farbą laserunkową; sugeruje się zastosowanie farb o wypełniaczu wapiennym i spoiwie krzemooorganicznym, barwionym pigmentami naturalnymi, przezroczystość regulować poprzez rozcieńczenie mikroemulsją;
- impregnacja kamienia środkiem hydrofobowym siliksanowym, stosując metodę natryskową lub powlekania „mokre na mokre”; w trakcie wykonywania zadania zwrócić uwagę, aby nie doszło do wystąpienia zacieków i wyblyszceń na powierzchni kamienia;

elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy

- wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich;
- czyszczenie powierzchni kamienia z nalotu atmosferycznego i biologicznego za pomocą szczotek nylonowych;
- usunięcie wtórnych i nieestetycznych uzupełnień;
- uzupełnienie ubytków obramowań za pomocą zaprawy do uzupełniania przeznaczonej do cegły i kamienia w odpowiednim kolorze i uziarnieniu, w trakcie wykonywania kitów zadbać o właściwą fakturę;
- impregnacja struktury kamienia metodą powlekania za pomocą odpowiedniego preparatu,

4.1 Forma architektoniczna i funkcja

W związku z charakterem robót, objętych niniejszym opracowaniem forma architektoniczna budynku kościoła pozostaje bez zmian. Funkcja obiektu – obiekt kultu religijnego- pozostaje bez zmian.

Kościół orientowany, jednonawowy, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Oś prezbiterium załamana. Na osi nawy od strony zachodniej dobudowana ośmioboczna kaplica. Do prezbiterium od strony północnej przylega kaplica błogosławionej Salomei, od południa zakrystia. Na krótszej osi nawy kwadratowa kaplica św. Teresy od północy i kruchta od południa. Nawa na rzucie regularnego prostokąta, prezbiterium na rzucie regularnego prostokąta. Zakrystia i kaplica bł.Salomei na rzucie nieregularnych wieloboków.

4.2 Przeznaczenie i program użytkowy

Przeznaczenie budynku pozostaje bez zmian w stosunku do stanu istniejącego. Jest to budynek sakralny – kultu religijnego.

4.3 Zamierzony sposób użytkowania, program użytkowy obiektu

Sposób użytkowania obiektu oraz przeznaczenie budynku pozostaną bez zmian w stosunku do stanu istniejącego. Jest to budynek kultu religijnego.

4.3.1 Układ przestrzenny

Układ przestrzenny budynku pozostanie bez zmian w stosunku do stanu istniejącego. Bryła kościoła malownicza, o wyraźnie wyodrębnionych częściach. Korpus nawowy, prezbiterium oraz kaplica zachodnia zróżnicowane pod względem wysokości i formy. Bryła silnie wydłużona, przełamana w miejscu połączenia nawy z prezbiterium. Nad nawą i prezbiterium dach o dużym kącie nachylenia. Kalenice umieszczone na różnych wysokościach. Strzelistość bryły podkreśla wysmukła wieżyczka na sygnaturkę. Bryła części starszej skonstrastowana z przysadzistą kaplicą, nakryta dachem wielobocznym, łamanym. Nad nim kopuła z latarnią.

4.3.2 Wygląd zewnętrzny

Elewacje tynkowane na niskim kamiennym cokole, zasadniczo bez podziałów poziomych. Wydatny drewniany okap, oparty bezpośrednio na elewacji. Prezbiterium oraz zachodni narożnik nawy oszkarpowane. Elewacja południowa nawy pierwotnie trójosiowa. W osiach widoczne ślady gotyckich, ostrołukowych okien. Pomiedzy nimi szerokie lizeny i prostokątne, zamknięte odcinkowo otwory okienne. Część okien blendowana. Na osi poprzecznej nawy parterowa kruchta. Elewacja kruchty bezstylowa, z niewielkim półokrągłym oknem, zwieńczona trójkątnym szczytem. Elewacja północna nawy rozwiązana analogicznie. Na osi kaplica Św. Teresy zwieńczona barokowym, półokrągłym szczytem. Szczyt oddzielony prostym gzymsem. Prezbiterium od wschodu zamknięte trójbocznie. Elewacje boczne dwuosiove. W narożniku południowo-wschodnim w miejscu zamurowanego otworu okiennego, pomiędzy szkarpami krucyfiks. W ścianach bocznych prezbiterium otwory okienne. Od południa i północy dobudowane parterowe kaplica bł.Salomei i zakrystia. Kaplica i zakrystia doświetlone półkolistymi otworami okiennymi. W zachodnich ścianach prostokątne kamienne portale. Elewacja zachodnia pierwotnie zwieńczona trójkątnym szczytem, oszkarpowana w narożnikach. Na osi dobudowana kaplica. W jej elewacji zachodniej wejście główne z kamiennym, profilowanym portalem.

4.3.3 Wyroby wykończeniowe zastosowane w elewacjach i kolorystyka

Ściany pokryte tynkiem, cokol kamienny. Tynki i kamień w kolorze kremowo-beżowym. Ściany kaplicy częściowo pokryte deskowaniem. Dach kryty blachą miedzianą.

4.4 Analiza ekologiczna**4.4.1 Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie****4.4.1.1 Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilość, jakość i sposób odprowadzania ścieków oraz wód opadowych.**

Nie dotyczy. Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilość, jakość i sposób odprowadzania ścieków oraz wód opadowych pozostają bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

4.4.1.2 Emisja zanieczyszczeń gazowych, w tym zapachów, pyłowych i płynnych, z podaniem ich rodzaju, ilości i zasięgu rozprzestrzeniania się

Nie dotyczy. Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. W obiekcie nie instaluje się urządzeń, które mogą stanowić źródło zanieczyszczeń gazowych, pyłowych i płynnych.

1.4.1.1 Rodzaje i ilości wytwarzanych odpadów

Nie dotyczy. Rodzaje i ilość wytwarzanych odpadów pozostają bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

1.4.1.2 Właściwości akustyczne oraz emisja drgań, a także promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i innych zakłóceń, z podaniem odpowiednich parametrów tych czynników i zasięgu ich rozprzestrzeniania się.

Nie dotyczy. Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. Budynek nie powoduje szczególnej emisji hałasów, drgań i wibracji, promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i innych zakłóceń

1.4.1.3 Wpływ na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne

Nie dotyczy. Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. Wpływ na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne pozostaje bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

4.4.1.3 Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło, w tym zdecentralizowanych systemów dostawy energii opartych na energii ze źródeł odnawialnych, kogenerację, ogrzewanie lub chłodzenie lokalne lub blokowe, w szczególności gdy opiera się całkowicie lub częściowo na energii z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568, 695, 1086 i 1503), oraz pompy ciepła

Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. Ze względu na zabytkowy charakter zabudowy, która objęta jest wpisem do rejestru zabytków brak jest możliwości realizacji systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię.

4.4.1.4 Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej, zgodnie z § 135 ust. 7–10 i § 147 ust. 5–7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 oraz z 2020 r. poz. 1608);

Nie dotyczy. Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale. Ze względu na zakres prac odstępuje się od analizy. Instalacja ogrzewania w kościele zostanie wyposażona w urządzenia automatycznie regulujące temperaturę w poszczególnych pomieszczeniach.

4.5 Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem.

Nie dotyczy. Wyposażenie budowlano-instalacyjne pozostaje bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

4.6 Warunki ochrony pożarowej

Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła p.w. Św. Mikołaja w Skale., który z punktu widzenia przepisów bezpieczeństwa pożarowego należy zakwalifikować jako średniowysoki budynek ZLI. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 września 2021 r. w sprawie uzgadniania projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej projekt nie wymaga uzgodnienia pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

4.7 Ochrona dziedzictwa narodowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Budynek objęty opracowaniem wpisany jest do rejestru zabytków województwa małopolskiego decyzja nr A-228 [A-286/M] z dnia 18.08.1960 r. : Skała gm. Skała - kościół par. p.w. św. Mikołaja, dzwonnica, drzewostan.

W trakcie wykonywania robót należy przestrzegać zaleceń zawartych w pozwoleniu Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

4.8 Ochrona interesów osób trzecich

Planowana inwestycja nie powoduje ograniczenia dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ze środków łączności oraz dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, nie powoduje zacielenia oraz przesłaniania budynków sąsiednich, nie generuje uciążliwych hałasów, wibracji, zakłóceń elektrycznych, promieniowania oraz zanieczyszczeń.

4.9 ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

Zgodnie z Polską Normą PN-ISO 9836

• powierzchnia terenu działki inwestycyjnej	2. 2038,00 ha
• powierzchnia zabudowy dzwonnicy	39,90 m ²
• powierzchnia zabudowy wikarówki	225,00 m ²
• powierzchnia zabudowy kościoła	605,00 m ²
• powierzchnia zabudowy plebanii	259,00 m ²
• powierzchnia zabudowy budynków gospodarczych	372,00 m ²

4.10 Technologia wykonania

Wszystkie prace konserwatorskie należy prowadzić zgodnie z zaleceniami zawartymi w programie prac konserwatorskich oraz warunkami zawartymi w pozwoleniu Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Pozostałe prace zgodnie z opisem w projekcie wykonać z zastosowaniem technologii posiadających wymagane prawem deklaracje właściwości użytkowych.

5 UWAGI KOŃCOWE

- wszystkie prace związane z realizacją przedmiotowego zamierzenia należy wykonać zgodnie z Polskimi Normami
- należy stosować materiały i rozwiązania podane w projekcie; wszystkie zastosowane materiały muszą posiadać stosowne atesty i aprobaty techniczne
- wszystkie roboty należy wykonać w zgodzie z wiedzą techniczną, instrukcjami producentów, oraz sztuką budowlaną

Opracowała w czerwcu 2024
arch. Bogna Gostyńska

6 OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA

Zgodnie z art. 34 ust. 3d pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. 2023, poz. 682 z późn. zm.) oświadczam, że projekt architektoniczno-budowlany inwestycji pod nazwą:

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:
OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO**

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Na podstawie art.20 ust.3 Ustawy Prawo budowlane niniejszego projektu nie dotyczy obowiązek sprawdzenia, gdyż zakres objęty sprawdzeniem w przedmiotowym projekcie budowlanym został uzgodniony przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na podstawie przepisów szczególnych.

Kraków, 05.06.2024

arch. Bogna Gostyńska

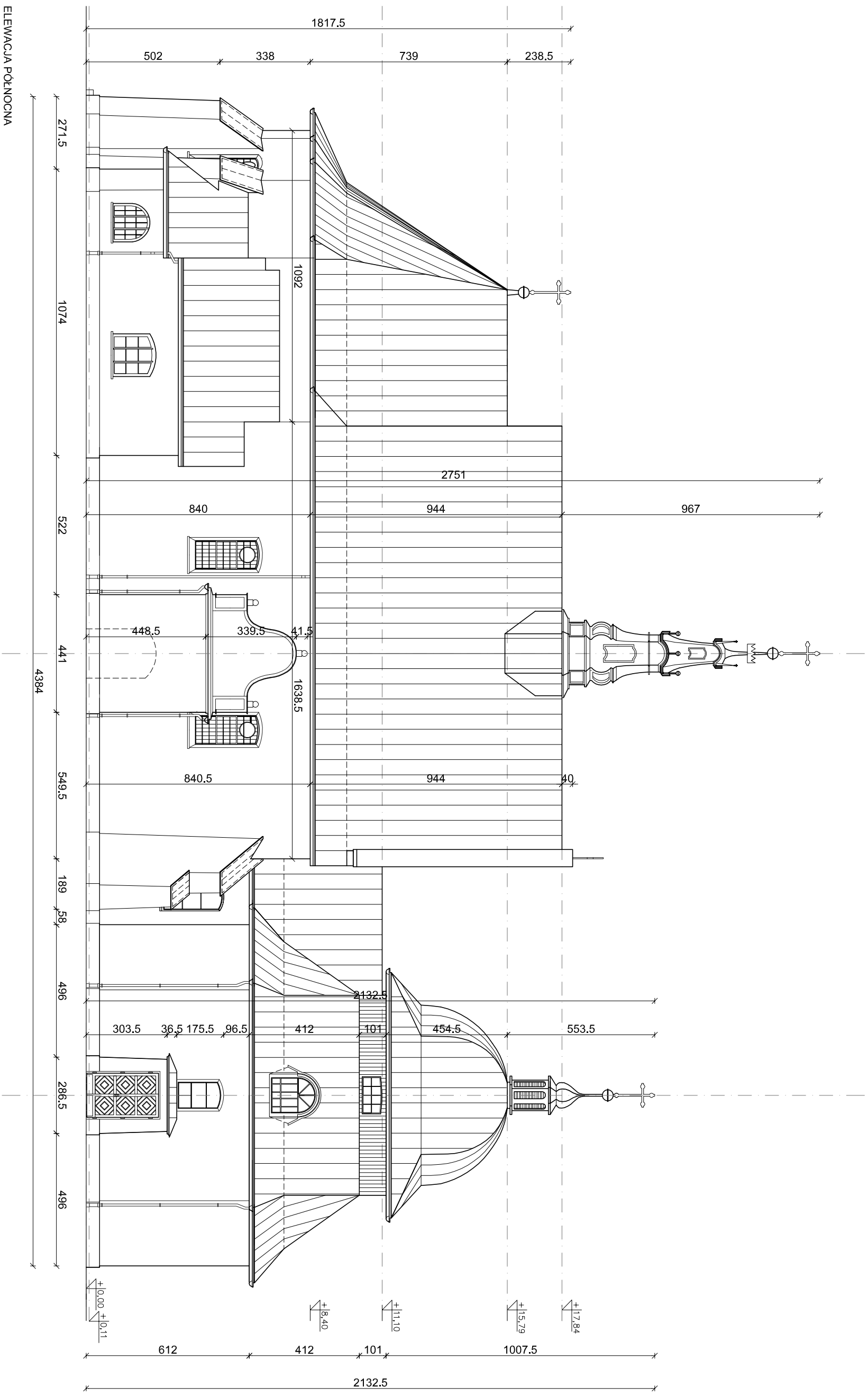

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Bogna Gostyńska', written over the professional stamp.

B. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

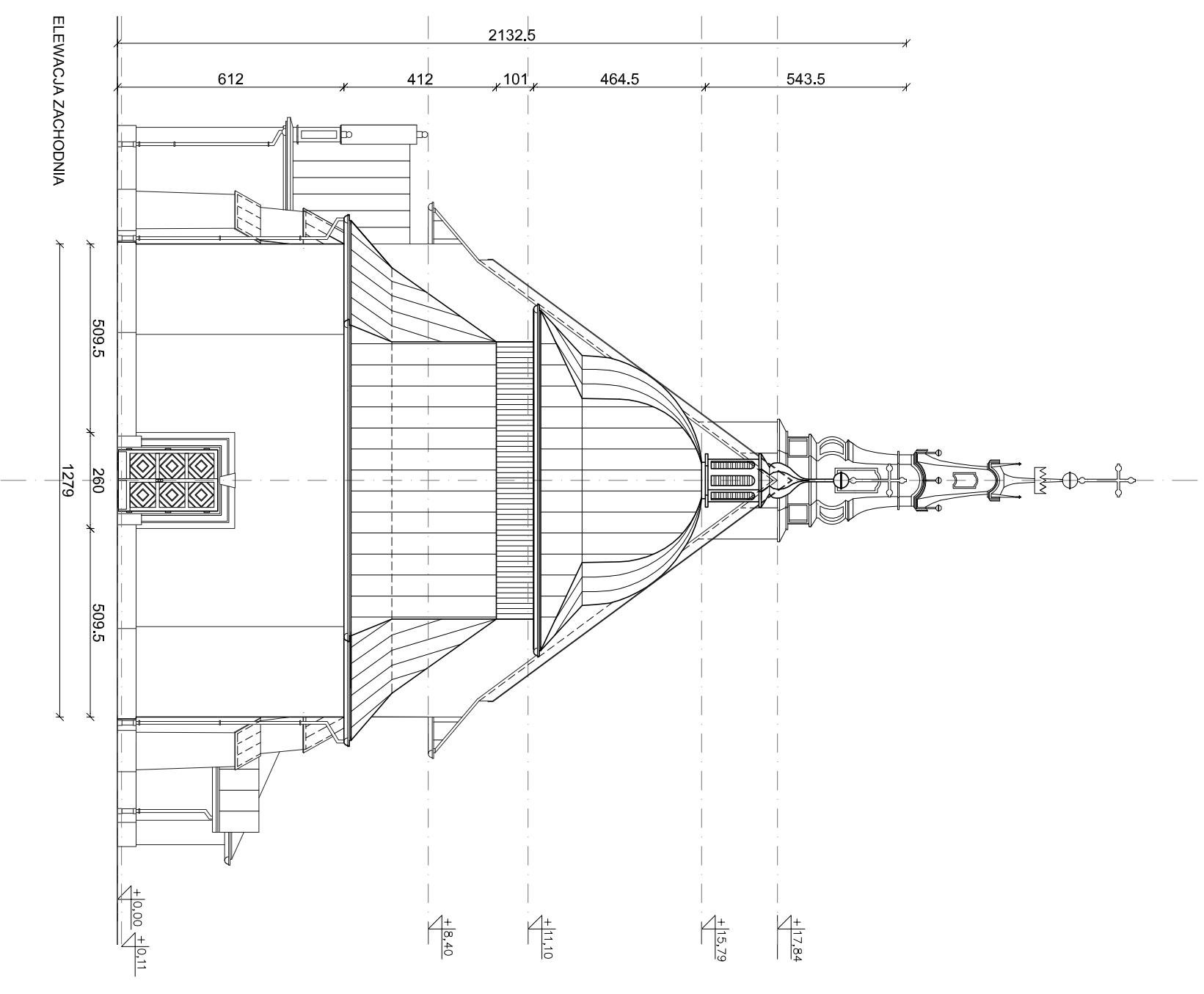
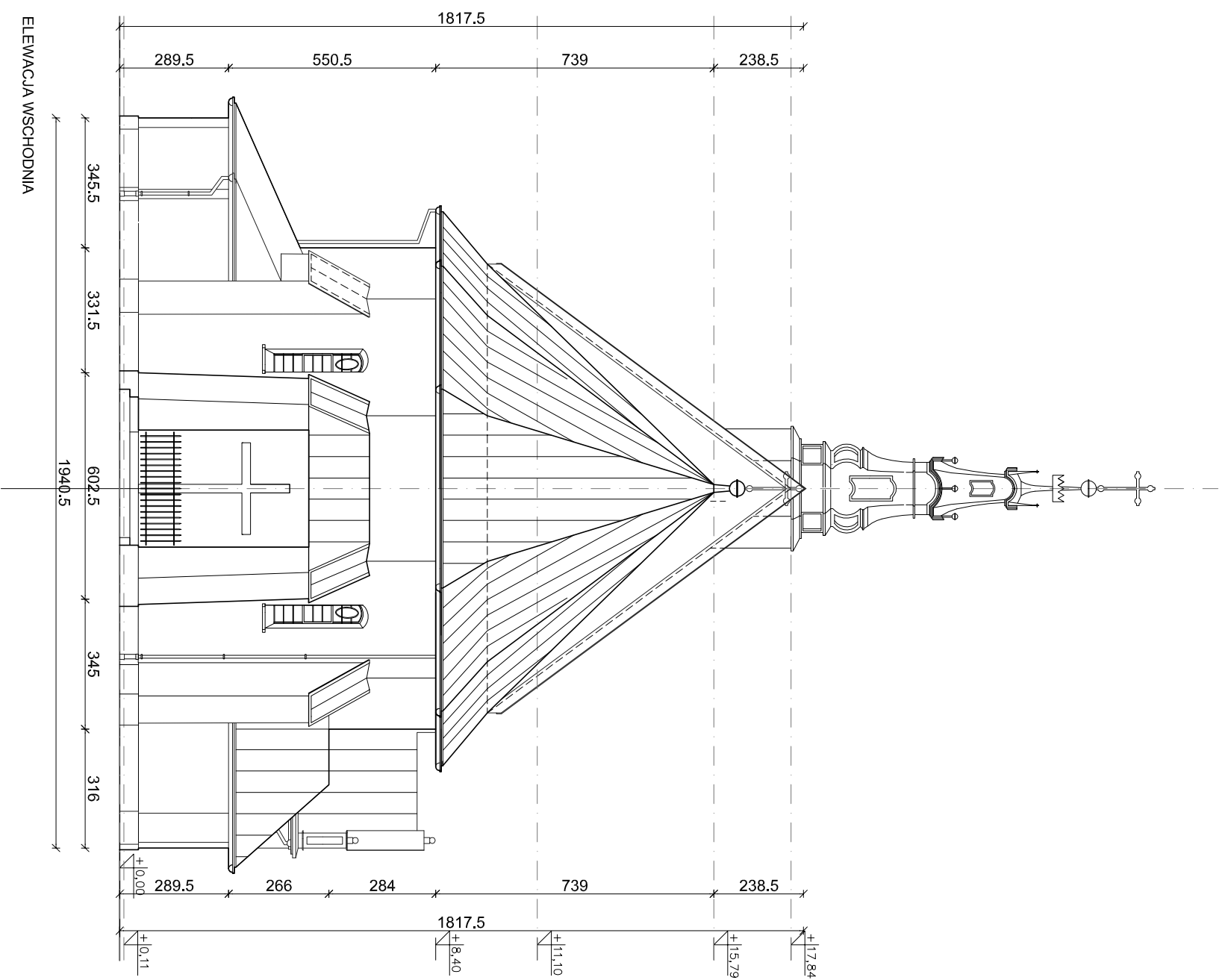
BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBCZYCKA 19
609 235 609
13

ELEWACJA PÓLNOCNNA

elewacja północna, objęta programem prac konserwatorskich;
wszelkie planowane prace mają charakter remontowy i będą
wykonane zgodnie z programem prac konserwatorskich;
charakterystyczne parametry: wysokość, szerokość, długość
elewacji pozostają bez zmian w stosunku do stanu
istniejącego

PRACOWNIA ARCHYTEKTONICZNA BOGNA GOSTYŃSKA		GENERALNY PROJEKTANT	
ul. Kosciuszki 19, 01-021 Warszawa		ul. Dobrzyńska 19, 01-021 Warszawa	
TEMAT	REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE	PRZEDMIOT RYSUNKU	ELEWACJA PÓLNOCNNA - INWENTARYZACJA (SCHEMAT)
LOKALIZACJA	UL. KOŚCIELNA 2, 32-243 SKALA, OBR. SKALA, DZIAŁKA NR 174/14 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EMBENICJNEJ 1205/0_4.0013.174/14	FAZA	PB
INWESTOR	PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL. KOŚCIELNA 2, 32-243 SKALA	SKALA	1:150
BRANŻA SPECJALNOŚĆ	ARCHITECTURA	NR RYSUNKU	06/2024
PROJEKTOWAŁ	BOGNA GOSTYŃSKA	IPDQA/021/2005	
A-02			

elewacje wschodnia i zachodnia, objęte programem prac konserwatorskich; wszelkie planowane prace mają charakter remontowy i będą wykonane zgodnie z programem prac konserwatorskich; charakterystyczne parametry: wysokość, szerokość, długość elewacji pozostają bez zmian w stosunku do stanu istniejącego

PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA BOGNA GOSTYŃSKA		GENERALNY PROJEKTANT	
SŁOBIŃSKA 9B, UL. DOBRZYCA 19		SŁOBIŃSKA 9B, UL. DOBRZYCA 19	
TEMAT	REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE	PRZEDMIOT RYSUNKU	ELEWACJA WSCHODNIA, ELEWACJA ZACHODNIA - INWENTARYZACJA (SCHEMAT)
LOKALIZACJA	UL. KOŚCIELNA 2, 32-243 SKALA, OBR. SKALA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EVIDENCYJNEJ 7205/0_4.001.3.1741/4	FAZA	PB
INWESTOR	PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL. KOŚCIELNA 2, 32-243 SKALA	SKALA	1:150
BRANŻA SPECJALNOŚĆ	ARCHITECTURA	NR RYSUNKU	A-03
PROJEKTOWAŁ	BOGNA GOSTYŃSKA	IMPDA/021/2005	
		ISTAN ISTNIEJĄCY STAN PROJEKTOWANY	
		06 2024	

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK
EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:

OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X** – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO

OPRACOWANIE : **POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY**

SPIS ZAWARTOŚCI:

1. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
2. POZWOLENIE KONSERWATORSKIE MAŁOPOLSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

czerwiec 2024

załącznik nr 1 do projektu budowlanego

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA
30-620 KRAKÓW, UL.DOBCZYCKA 19
609 235 609

Program prac konserwatorskich dotyczący remontu elewacji kościoła parafialnego
pw. św. Mikołaja w Skale, dz. nr 1741/4.

Spis treści

I. WSTĘP.....	4
II. HISTORIA OBIEKTU.....	4
III. DOKUMENTACJA ARCHIWALNA.....	6
IV. OPIS OBIEKTU.....	10
A. KOŚCIÓŁ.....	10
B. OGRODZENIE.....	11
V. BUDOWA TECHNOLOGICZNA.....	12
VI. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ.....	13
A. KOŚCIÓŁ.....	13
Pokrycie dachowe, drewniany gzyms pod okapem.....	13
Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	13
Deskowanie szalunkowe.....	13
Tynki elewacyjne.....	14
Cokół kamienny.....	14
Stolarka okienna i drzwiowa.....	15
Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.....	15
Elementy metalowe: ramy okienne.....	16
Instalacja odgromowa.....	16
B. OGRODZENIE.....	16
Konstrukcja.....	16
Wyprawy tynkarskie.....	16
Elementy metalowe: furtki, krzyż.....	17
VII. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	19
A. KOŚCIÓŁ.....	19
Pokrycie dachowe, drewniany gzyms pod okapem.....	19
Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	19
Deskowanie szalunkowe.....	20
Tynki elewacyjne.....	20
Cokół kamienny.....	22
Stolarka okienna i drzwiowa.....	23
Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.....	24
Elementy metalowe: ramy okienne.....	24
Instalacja odgromowa.....	24
B. OGRODZENIE.....	25
Konstrukcja.....	25
Wyprawy tynkarskie.....	25
Elementy metalowe: furtki, krzyż.....	27
VIII. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH.....	28
A. KOŚCIÓŁ.....	28
Pokrycie dachowe, drewniany gzyms pod okapem.....	28

Program prac konserwatorskich dotyczący remontu elewacji kościoła parafialnego
pw. św. Mikołaja w Skale, dz. nr 1741/4.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	28
Deskowanie szalunkowe.....	29
Tynki elewacyjne.....	29
Cokół kamienny.....	31
Stolarka okienna i drzwiowa.....	32
Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.....	33
Elementy metalowe: ramy okienne.....	34
Instalacja odgromowa.....	35
B. OGRODZENIE.....	35
Konstrukcja.....	35
Wyprawy tynkarskie.....	36
Elementy metalowe: furtki, krzyż.....	38
IX DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA.....	41
A. KOŚCIÓŁ.....	41
B. OGRODZENIE.....	58

I. WSTĘP

Program ma na celu określenie założeń programu prac konserwatorskich remontu elewacji oraz najstarszej części ogrodzenia (od wschodu i południa) kościoła parafialnego pw. św. Mikołaja w Skale. Planowane prace mają na celu poprawienie estetyki budynku oraz przywrócenie pierwotnego wyglądu ogrodzenia poprzez zastosowanie właściwych technologii.

Przedmiotowy budynek wraz z otoczeniem objęty jest indywidualnym wpisem do rejestru zabytków A-228 z dn. 18.08.1960 roku co powoduje, iż jest on w pełni chroniony pod względem konserwatorskim.

II. HISTORIA OBIEKTU

Kościół parafialny znajduje się we wsi wzmiankowanej w 1230 r. jako uposażenie Grodziska, klasztoru klarysek sprowadzonych Bolesława " Wstydliwego, utworzonej zapewne na początku XIV w., po przeniesieniu klasztoru do Krakowa, o czym świadczy wzmianka z 1325 r. W 1440 roku wymieniano kościół murowany.

Najstarszy opis obiektu zawiera protokół wizytacji z 1598 r. Pierwotnie był to kościół gotycki, murowany z kamienia, kryty gontem, z trójbocznym prezbiterium i trójprzęsłową nawą. Nawa i prezbiterium nakryte płaskim stropem z polichromią. Zakrycia sklepiona kolebkowo. Ok. 1600 roku od pd. strony nawy przy wsch. przęśle dobudowano, obecnie nie zachowaną, wczesnobarokową kaplicę św. Stanisława. Fundatorem był Stanisław Baranowski herbu Rawicz, właściciel Rzeplina. Kaplica wzniesiona została na rzucie kwadratu i połączona z nawą dwoma niskimi przejściami, nakryta kopułą. Jej istnienie potwierdza opis z wizytacji bpa M. Kunickiego w 1727 r. W 1737 r.

Kościół został zniszczony na skutek pożaru, co potwierdza protokół wizytacji z 1748 r. Najprawdopodobniej w tym czasie musiała nastąpić pierwsza barokowa przebudowa kościoła - gotyckie okna zastąpiono szerszymi zamkniętymi odcinkowo i zamalowano polichromię. W 1763 r. kościół został ponownie zniszczony w wyniku pożaru. Zniszczeniu uległy również zabudowania parafialne.

Kościół został odbudowany i wyposażony staraniem, klasztoru klarysek z Krakowa jako kolatora. Wówczas rozebrano już zrujnowaną kaplicę Św. Stanisława, zlikwidowano

szkarpy wzdłuż bocznych ścian nawy, zmieniono układ okien w ścianie pd. i wprowadzono symetryczne okna w elewacji pn. oraz gzyms koronujący. Wnętrze nakryto stropem z fasetami. W 1770 r. wymurowano obecny szczyt fasady i wzniesiono barokową wieżyczkę na sygnaturkę. Ok. 1783 r. kościół powiększono przez dobudowę do nawy od strony pn. kaplicy bł. Salomei oraz prostokątnej kruchty od zach. W opisie z wizytacji bpa M. Poniatowskiego z tego okresu znajduje się również informacja o istnieniu wolnostojącej, drewnianej dzwonnicy.

Kościół remontowano w latach 1836-37. Wówczas przebudowano konstrukcję więźby dachowej oraz zamurowano okno we wsch. ścianie prezbiterium i urządzono Ogrojec .

W 1917 r. przeniesiono zakrynię na stronę pd., a starą zakrynię rozbudowano w kierunku wschodnim. W latach 1924-26 odnowiono wnętrze, usuwając sprzęty. Prace malarskie wykonywał Józef Witman. Kruchtę pd. adaptowano na kaplicę Św. Teresy .

Po II wojnie w latach 1948-49 rozbudowano kościół wg projektu J. Jamroza. Nowa część została przybudowana od zach. i połączona krótką przewiązką. Podczas przebudowy rozebrano kruchtę z 1793 r.

Kościół niejednorodny stylistycznie, pierwotnie gotycki, przebudowany w 1 poł. XVIII w. w stylu barokowym z zachowanymi charakterystycznymi elementami dla poszczególnych faz przebudowy.

Bibliografia

Karta ewidencyjna zabytku architektury i budownictwa

III. DOKUMENTACJA ARCHIWALNA

Ilustracja 1: Zdjęcie archiwalne z 1967 roku.

Ilustracja 2: Zdjęcie archiwalne z 1967 roku.

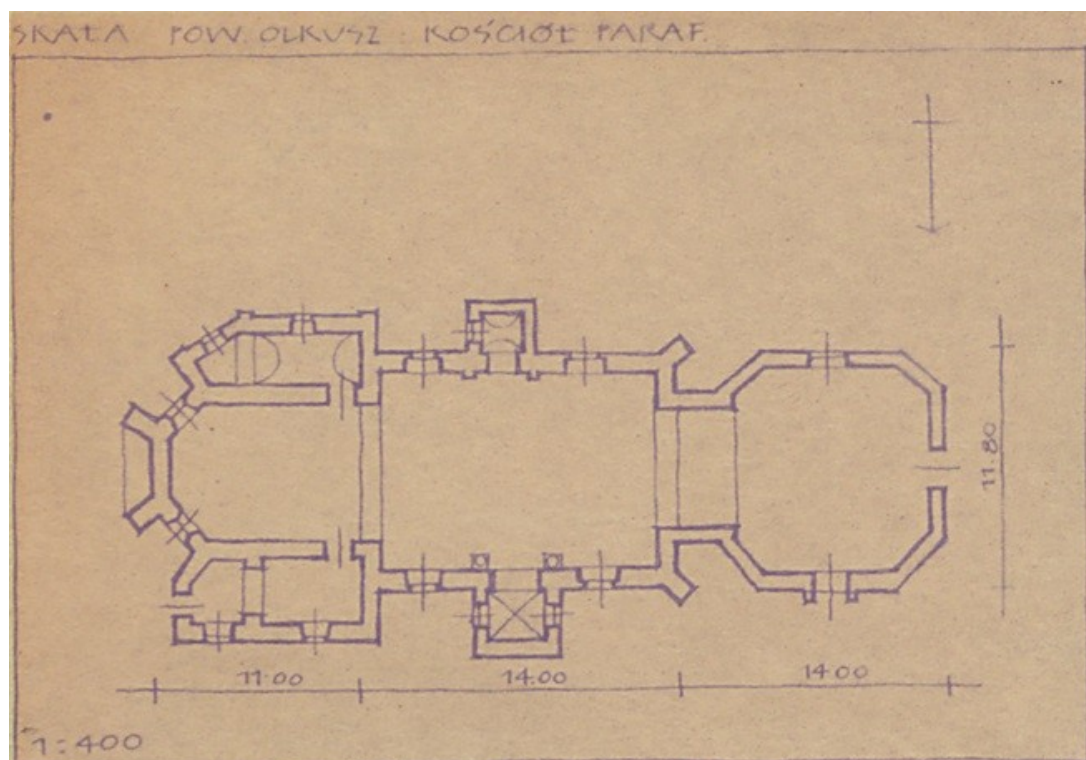
Ilustracja 3: Zdjęcie archiwalne z 1967 roku.

Ilustracja 4: Zdjęcie archiwalne z 1967 roku.

Ilustracja 5: Zdjęcie archiwalne z 1967 roku.

Ilustracja 6: Archiwalny rzut kościoła z 1967 roku.

Ilustracja 7: Zdjęcie archiwalne z 2009 roku.

Ilustracja 8: Zdjęcie archiwalne z 2009 roku.

Ilustracja 9: Zdjęcie archiwalne z 2009 roku.

IV. OPIS OBIEKTU

Kościół murowany z kamienia łamanego (wapień), usytuowany na niewielkim wzniesieniu w centrum miasta. Od strony północnej i w narożniku północno – wschodnim barokowe bramy ogrodzenia wokół terenu kościoła.

Kościół orientowany, jednonawowy z trójbocznie zakończonym prezbiterium. Na osi nawy od strony zachodniej dobudowana ośmioboczna kaplica. Do prezbiterium od strony północnej przylega kaplica bł. Salomei, od południa zakrystia. Do północnej ściany nawy przylega kaplica św. Teresy, a od południa kruchta. Nawa kościoła na rzucie prostokąta, do której przylega długie prostokątne prezbiterium zakończone trójbocznie.

Bryła kościoła rozczłonkowana, złożona z wyraźnie wyodrębnionych części. Korpus nawowy, prezbiterium i kaplica, zróżnicowane pod względem wysokości i formy. Nad nawą i prezbiterium dachy o dużym kącie nachylenia i kalenicach na różnych wysokościach. Bryłę nawy uwysmukła strzelista wieżyczka na sygnaturkę. Kaplica w części zachodniej przekryta dachem wielobocznym, łamanym, zakończonym latarnią z krzyżem i kulą.

Elewacje kościoła tynkowane, oszkarpowane (prezbiterium i zachodni narożnik nawy) zasadniczo bez podziałów poziomych, z niskim kamiennym cokołem na obwodzie. Pod okapem dachu, wydatny bogato profilowany drewniany gzyms wieńczący, oparty bezpośrednio na elewacji.

Poszczególne elewacje posiadają świadki historyczne, mówiące o fazach przebudowy kościoła. Na elewacji południowej widoczne ślady gotyckich ostrołukowych okien, zastąpione przez istniejące obecnie okna zamknięte łukiem odcinkowym artykułowane lizenami. Pozostałe elewacje bez artykulacji pionowej. Kaplica św. Teresy zwieńczona barokowym wklęsło – wypukłym szczytem z kulami na impostach na narożnikach.

Otwory okienne w przeważającej większości prostokątne, zakończone łukiem odcinkowym. Kaplica od strony zachodniej i zakrystia doświetlone półkolistymi otworami okiennymi. W części dachowej kaplicy otwory okienne i lukarny. Otwory okienne wypełnione stolarką drewnianą z wielopolowymi podziałami. Parapety w większości obłożone blachą miedzianą. Parapety krucht i zakrystii betonowe. Oprawa wejść do kaplic w postaci kamiennych portali. Stolarka drzwiowa drewniana, ramowo – płycinowa. Drzwi do zakrystii metalowe, nitowane, wzmocnione płaskownikami.

V. BUDOWA TECHNOLOGICZNA

Bryła kościoła złożona z kilku połączonych ze sobą brył: nawa kościoła z prostokątnym prezbiterium zakończonym trójbocznie, kaplice i zakrystie.

Ławy fundamentowe wykonane z kamienia wiązanego zaprawą wapienno-piaskową ze wzmocnieniami betonowymi wzmacniającymi podłoże.

Ściany świątyni wzniesione z kamienia, na zaprawie wapienno-piaskowej. Niektóre ściany oszkarpowane. Z zewnątrz ściany pokryte tynkami cementowo – wapiennymi, malowanymi farbą kryjącą.

Dach nawy, prezbiterium, kruchty i kaplic (za wyjątkiem kaplicy zachodniej) dwuspadowe z blachy miedzianej z sygnaturką. Dach kaplicy zachodniej wielospadowy, łamany zakończony latarnią z kulą i krzyżem.

Ogrodzenie murowane z kamienia i cegły pełnej, tynkowane. Bramy wejściowe nakryte dachówką, mur ogrodzenia nakryty czapą betonową. Furtki metalowe dwuskrzydłowa i jednoskrzydłowa.

VI. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Stan zachowania elewacji kościoła i ogrodzenia należy określić jako wymagający prac remontowych i konserwatorskich.

Pokrycie dachowe, drewniany gzyms pod okapem.

Dach kościoła i dzwonnicy wykonany z blachy miedzianej łączonej na rąbek stojący w dobrym stanie technicznym. Powierzchnia arkuszy blachy nie wykazuje oznak uszkodzenia, zniekształcenia czy zużycia. Podobnie połączenia arkuszy blachy.

Pod okapem dachu, wydatny bogato profilowany drewniany gzyms wieńczący, oparty bezpośrednio na elewacji. Wykonany z długich desek układanych równolegle do linii elewacji, w umiarkowanym stanie zachowania. Deski pokryte lakierobejcą, posiadają liczne przetarcia odsłaniające strukturę drewna. Powierzchnia odsłoniętego drewna narażona na szarzenie, zwiertzenie i zbutwienie. Na łączeniu desek widoczne szpary oraz przemieszczenia desek.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

Obróbki blacharskie w dobrym stanie technicznym, nie wykazują większych uszkodzeń mechanicznych. Jednak na powierzchni tynków, widoczne są zabrudzenia. Miejsca te są trwale wybarwione patyną z blachy miedzianej, pokrywającej fragmenty tynku elewacyjnego. Powierzchnia arkuszy blachy obróbek zabrudzona powierzchniowo nalotem atmosferycznym oraz biologicznym.

Poszczególne odcinki rynien i rur spustowych wykonane z miedzi są ze sobą szczelnie połączone – lutowania stabilne i mocne. Jednak od strony północnej widoczne jest zacieki rdzy w miejscach mocowania uchwyty rury spustowej do elewacji.

Deskowanie szalunkowe.

Deskowanie szalunkowe kaplicy zachodniej w dobrym stanie technicznych. Deski ściśle przylegają do siebie i są równomiernie pokryte warstwą lakierobejcy. Uwagi przyciągają wkręty mocujące desko do podkonstrukcji – nie zostały zamalowane i dostosowane kolorystycznie do koloru desek.

Tynki elewacyjne.

Tynki płaskie poszczególnych elewacji kościoła wykonane są z zaprawy cementowo-wapiennej, która dobrze trzyma się wątku ceglanego, jednak posiada spękania pajęczynkowe. Na powierzchni tynku występują liczne zabrudzenia/zacieki pionowe oraz zabrudzenia patyną z blachy miedzianej. Plamy te są wynikiem spływania lub odbijania wody z obróbek blacharskich – szczególnie na szkarpach. Pod parapetami widoczne zabrudzenia i zacieki będące wynikiem zaciekania deszczówki z obróbek blacharskich parapetów.

Lokalnie widoczne spęnięcia pajęczynkowe tynku, szczególnie na elewacjach północnych oraz na ścianie szczytowej nawy kościoła. Tynk ten jest zmurszały i zwiertzały, a także zawilgocony. Farba wierzchnia łuszczy się i odpada płatami, wskutek podmakania przenikającego z pęknięć. Nad oknami widoczne pęknięcia pionowe, wymagające sprawdzenia przyczyn ich występowania.

Na elewacjach północnych występują liczne obszary porażenia biologicznego – wykwyty glonów i pleśni, będące wynikiem zalegania wilgoci.

Tynk posiada lokalne uzupełnienia cementowe, zaburzające estetykę obiektu. Kity cementowe zostały położone niefachowo, bez dbałości o krawędzie i powierzchnię. Niejednokrotnie źle zatarte.

Cokół kamienny.

Stan zachowanie kamienia cokołowego należy uznać za zły i wymagający przeprowadzenia prac konserwatorskich. Chropowata powierzchnia kamienia pokryta jest nalotem atmosferycznym i zabrudzeniami powierzchniowymi. Na całej powierzchni cokołu oraz w zagłębieniach występują wykwyty biologiczne w postaci glonów, mchów i pleśni. Największa ich ilość znajduje się po stronie północnej, co jest skutkiem stale utrzymującej się wilgoci.

Poszczególne bloki kamienia wykazują lokalne uszkodzenia mechaniczne (szczególnie na narożnikach), pęknięcia lub uszczerbienia. Ponadto należy zauważyć niewielkie dziury i ubytki, w których gromadzą się glony i porosty. Lokalnie dostrzec można próby naprawy litymi fragmentami kamienia, jednak struktura kamienia odróżnia się.

Ponadto nie zadbano i właściwe połączenie fragmentów oryginalnych i nowych, co skutkuje nieestetycznym wykończeniem tej partii cokołu.

Poszczególne bloki kamienia spoinowane są zaprawą cementową. Lokalnie brak spoinowania.

Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.

Kamienne obramowania drzwi w umiarkowanym stanie technicznym. Wykazują liczne zabrudzenia powierzchniowe atmosferyczne oraz biologiczne. Na powierzchni kamienia występują wykwity glonów i porostów. Ponadto powierzchnia kamienia posiada ubytki na skutek erozji, miejscami profilowanie jest zatraczone i mało czytelne. Bloki kamienia z nadproży posiadają spękania.

Instalacja odgromowa.

Instalacja odgromowa wykazuje umiarkowany stopień zużycia. Pręt odgromowy jest prawidłowo napięty, jednak złącza, wsporniki i inne elementy instalacji miejscowo skorodowane. Z uwagi na wystąpienie rdzy sugeruje się przeprowadzenie kontroli stanu technicznego oraz ocenę przydatności poszczególnych części do dalszego użytku.

VII. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

W związku z planowaną inwestycją polegającą na remoncie elewacji kościoła oraz najstarszej części ogrodzenia kościoła należy bezwzględnie zadbać o substancję zabytkową, poprzez przeprowadzenie koniecznych prac konserwatorskich, zachowując odpowiednią technologię. Wszelkie prace należy prowadzić zgodnie z programem prac konserwatorskich oraz pod kierunkiem osoby uprawnionej – dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki.

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac na elewacji, teren inwestycji należy odpowiednio zabezpieczyć oraz rozstawić rusztowanie. W pierwszej kolejności zdemontować lub zabezpieczyć elementy mogące ulec uszkodzeniu.

Pokrycie dachowe, drewniany gzymś pod okapem.

Z uwagi na dobry stan pokrycia dachowego, należy dokonać kontrolnego przeglądu poszczególnych arkuszy blachy oraz jej połączeń. Prac naprawczych dokonać w przypadku odnalezienia nieprawidłowości.

Drewniany gzymś pod okapem oczyścić z pozostałości farby mechanicznie lub chemicznie - odpowiednią metodę dobrać w trakcie wykonywania prac. W razie konieczności dokonać impregnacji drewna, stosując środek do wzmacniania struktury drewna oraz przeprowadzić zabieg odgrzybiania. Wymiany desek dokonać tylko w przypadku znacznego zniszczenia elementu i tylko w stopniu koniecznym, używając litego drewna w odpowiednim gatunku. Przygotowane deski pomalować lakierobejcą odporną na działanie warunków atmosferycznych i wysokiej temperatury.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

W trakcie oczyszczania powierzchni elewacji należy zdemontować wszystkie nie nadające się do użytku obróbki blacharskie. Prace należy wykonać tak, aby nie uszkodzić i nie odspoić dodatkowo powierzchni tynku i obramowań okiennych. Ponowny sposób montażu obróbek blacharskich powinien zostać ustalony w trakcie wykonywania tychże prac. Sugeruje się wybór metody, która umożliwi

optymalne odprowadzenie wody, a jednocześnie pozwoli na estetyczne wykończenie tego fragmentu. Należy również szczególnie zadbać o odpowiednie wywiniecie krawędzi arkuszy blachy oraz sposób ich montażu, aby uniknąć istniejących obecnie uszkodzeń i degradacji tynku.

Rynny i rury spustowe poddać szczegółowej kontroli, weryfikującej stopień ich szczelności. W razie wykrycia nieprawidłowości dokonać niezbędnych napraw lub wymiany elementu na miedziany.

Nowe elementy pokryć patyną, dopasowując je do istniejącego pokrycia dachowego, rynien i rur spustowych.

Deskowanie szalunkowe.

Deskowanie szalunkowe kaplicy zachodniej poddać przeglądowi, weryfikującemu dokładny stan zachowania. W przypadku wykrycia nieprawidłowości dokonać napraw o charakterze zachowawczym. Zabrania się wymiany elementów na nowe bez uzasadnionego powodu.

Z uwagi na widoczne odznaczanie się wkrętów montażowych należy je pokryć patyną scalającą je kolorystycznie z kolorem desek. Zabieg ten poprawi estetykę tego fragmentu elewacji.

Tynki elewacyjne.

Remont elewacji należy rozpocząć od rozpoznania warstw technologicznych i chronologicznych wypraw tynkarskich elewacji kościoła, poprzez wykonanie badań stratygraficznych. W trakcie prac odsłonić najstarszą chronologicznie warstwę, usuwając wszystkie wtórne warstwy.

W trakcie skuwania tynku zwrócić szczególną uwagę, aby nie doszło do odspojenia się sąsiednich partii tynku oryginalnego. Jeśli tynk jest bardzo uszkodzony zezwala się na usunięcie większego obszaru. Decyzję o zakresie usunięcia tynku należy podjąć w trakcie prac i poprzedzić wnikliwą analizą stanu zachowania tynków.

Powierzchnię kątka kamiennego odsolić i pokryć preparatem glonobójczym, np. Remmers BFA, lub inny równoważny produkt.

Głębokie pęknięcia poszerzyć poprzez wykonanie „żyłowań” czyli zagłębień w kształcie litery V na głębokość kilku milimetrów szpachelką lub innym narzędziem. Powstałą szczelinę należy dokładnie oczyścić z pozostałości pyłu, a następnie wypełnić odpowiednią zaprawą.

Tynki stabilne, niespękane, a jednie odspojone podkleić metodą iniekcji stosując płynną zaprawę na bazie syntetycznego wapna hydraulicznego lub innych gotowych produktów, których bazą jest spoiwo akrylowe. Zabieg wykonać uważnie, aby nie doszło do wybrzuszenia się powierzchni tynku.

W trakcie prac konserwatorskich należy dokonać szczegółowego przeglądu pęknięć istniejących na elewacjach oraz ocenić ich wpływ na konstrukcję budynku. We wszystkich pęknięciach mających znamiona konstrukcyjne, wytypowanych do „zszycia” należy wykonać iniekcję przy użyciu spiral skrętnych ze stali nierdzewnej o średnicy 8 mm, zaczynem na bazie wapna dołowanego, z dodatkiem spoiwa hydraulicznego (trass wapna). Oceny zasadności wykonania wzmocnienia należy dokonać w trakcie przeprowadzania prac konserwatorskich, traktując każde z pęknięć indywidualnie i dokonując analizy jednostkowej.

Przygotowaną powierzchnię tynku oryginalnego i wątku kamiennego pokryć gruntem głęboko penetrującym.

Prace tynkarskie należy wykonać stosując najpierw podkładowy tynk renowacyjny wapienny w odpowiednich proporcjach:

- a) 1 część wapna hydraulicznego,
- b) 1 część wapna dołowanego,
- c) 6 części piasku szarego,
- d) 0,5 części cegły mielonej.

Zaprawę nakładać w kilku warstwach zgodnie z procesem technologicznym.

Na wyrównaną powierzchnię nałożyć zacierkę wapienną barwioną w masie pigmentami sypkimi naturalnymi, zacieraną na gładko pacami w odpowiednich proporcjach:

- a) 2. części mączki marmurowej
- b) 1. część wapna dołowanego.

Elewacje pomalować farbą laserunkową według wskazań wybranego producenta farby. Kolorystykę zweryfikować poprzez wykonanie prób na elewacji oraz w porozumieniu z inspektorem właściwego Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków. Decyzję należy potwierdzić stosownym protokołem.

Cokół kamienny.

Powierzchnię bloków kamiennych należy oczyścić stosując metodę strumieniowo – ścierną z zastosowaniem odpowiedniego ścierniwa. Rodzaj ścierniwa dobrać na podstawie przeprowadzonych wcześniej prób. Sugeruje się zastosowanie suchego lodu. W razie potrzeby powierzchnie kamienia doczyścić szczotkami lub innymi narzędziami, zachowując jednak wszelkie środki ostrożności. W przypadku trudności z usunięciem większych zabrudzeń zastosować środki powierzchniowo czynne – środki chemiczne, których skuteczność należy sprawdzić na podstawie wykonanych prób.

Wtórne fugowanie zaprawą cementową należy usunąć w całości. W trakcie skuwania zaprawy zachować ostrożność. Należy unikać uszkodzenia struktury bloków kamienia. Spoinę uzupełnić zaprawą wapienną o odpowiednich proporcjach i kolorze. Czynność wykonać starannie i uważnie, unikając tworzenia się szpar i zagłębień mogących gromadzić wilgoć.

Oczyszczoną powierzchnię kamienia omieść z pozostałości pyłu i ścierniwa, a następnie uzupełnić ubytki i naprawić największe uszkodzenia.

Powierzchnię kamienia pokryć preparatem usuwającym kolonie glonów, porostów i zarodników mikroflory. W tym celu zastosować środek kompozytowy bakterio-, glono-, i grzybobójczy, np. Remmers BFA lub inny produkt równoważny. Dodatkowo kamień zdezynfekować roztworem 5% Preventolu RI 80 w etanolu.

Sugeruje się wykonanie konserwacji zachowawczej. Wszelkie uzupełnienia wykonać dopasowując nową strukturę i kolorystykę do oryginału. Fragmenty niefachowych uzupełnień fragmentami kamienia uzupełnić kamieniem zgodnym gatunkowo oraz

odpowiednio opracowanym strukturalnie. W razie potrzeby zezwala się na wykonanie scalenia kolorystycznego za pomocą pigmentów mineralnych na spoiwie krzemianowym.

Poddany konserwacji cokół wraz ze spoiną należy pokryć warstwą substancji hydrofobowej, zgodnie z zaleceniami producenta wybranego preparatu. Wybrany preparat nanieść metoda powlekania. W trakcie wykonania prac należy zwrócić szczególną uwagę na mogące się pojawić zacieki i wybłyszczenia powierzchni kamienia. W przypadku ich wystąpienia, nadmiar preparatu usunąć.

Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.

Kamienne obramowania okien i drzwi oczyścić z nalotu atmosferycznego używając szczotek nylonowych. Wszystkie wtórne i nieestetyczne kitowania lub spoiny usunąć mechanicznie, a następnie uzupełnić zaprawą do uzupełniania cegły i kamienia, dbając o odpowiednią fakturę i kolorystykę. Strukturę kamienia zabezpieczyć preparatem impregnującym i hydrofobizującym.

Instalacja odgromowa.

Istniejącą instalację odgromową poddać przeglądowi w celu weryfikacji przydatności poszczególnych elementów do dalszego użytku. Wszystkie uszkodzone lub skorodowane elementy usunąć i zastąpić nowymi. W trakcie prac bezwzględnie zadbać o estetykę montażu poszczególnych elementów składowych instalacji. Pręt odgromowy powinien być zamontowany tak, aby przy zachowaniu odpowiedniego napięcia powtarzał kształt dachu i powierzchni elewacji. Sugeruje się wybór trasy przebiegu pręta odgromowego wzdłuż linii załamania dachu, czy przy krawędzi ściany.

VIII. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH¹

Pokrycie dachowe, drewniany gzyms pod okapem.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Przegląd pokrycia dachowego z blachy miedzianej.
3. Wskazanie miejsc wymagających przeprowadzenia prac konserwatorskich.
4. Oczyszczenie gzymsu pod okapem z pozostałości farb metodą mechaniczną lub chemiczną, stosując środek do usuwania starych powłok malarskich, np. V33 lub równoważnym.
5. Impregnacja strukturalna desek za pomocą roztworu Paraloidu B-72 rozpuszczonego w toluenie w odpowiednim stężeniu. Czynności dokonać jedynie w przypadku wystąpienia naruszenia stabilności struktury drewna.
6. Odgrzybianie powierzchni drewna za pomocą preparatu do usuwania grzybów i pleśni, np. firmy Remmers lub równoważnym.
7. Wymiana lub naprawa desek stosując lite drewno odpowiedniego gatunku, osadzone na odpowiednich złączach stolarskich.
8. Malowanie deskowania podbitki lakierobejcą lub farbą w odpowiednim odcieniu metodą powlekania. Preparat powinien być odporny na działanie warunków atmosferycznych i wysokiej temperatury,

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Przegląd obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych.

¹ Nazwy własne przytoczone w niniejszym programie prac nie mają na celu naruszenia art. 29 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, a służą jedynie sprecyzowaniu oczekiwań jakościowych i technologicznych zamawiającego. W każdym przypadku wykonawca może zastosować materiały, bądź rozwiązania równoważne.

3. Weryfikacja stanu zachowania poszczególnych elementów, zwracając szczególną uwagę na odpowiednie połączenia, wywinięcia arkuszy blachy oraz szczelność.
4. Wykonanie prac naprawczych w obrębie wskazanych fragmentów obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych. W razie konieczności dokonać wymiany elementu uszkodzonego. W trakcie prac zwrócić szczególną uwagę na zagięcia i wywinięcia arkuszy blachy, aby uniknąć tworzenia się zacieków na powierzchni tynku.
5. Patynowanie nowych arkuszy blachy za pomocą roztworów substancji czynnych powodujących przyspieszenie wytwarzania się patyny, lub zastosowanie innych środków.

Deskowanie szalunkowe.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Dokonanie przeglądu w celu weryfikacji dokładnego stanu zachowania.
3. Wykonanie prac naprawczych o charakterze zachowawczym w obrębie wskazanych fragmentów. Zabrania się wymiany całych elementów na nowe bez uzasadnionego powodu.
4. Pokrycie widocznych wkrętów montażowych substancją scalającą ich kolor do koloru deskowania szalunkowego.
5. Pokrycie deskowania preparatem zabezpieczającym, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Tynki elewacyjne.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Wykonanie badań stratygraficznych, celem rozpoznania warstw technologicznych i chronologicznych wypraw tynkarskich.
3. Usunięcie wtórnych tynków cementowo – wapiennych. Należy odstąpić oryginalne partie tynku, zachowując ostrożność aby nie doszło do ich dodatkowego odspojenia.

4. Przeprowadzić przegląd stanu technicznego oryginalnych tynków. Jeśli tynk jest bardzo uszkodzony zezwala się na usunięcie większego obszaru. Decyzję o zakresie usunięcia tynku należy podjąć w trakcie prac i poprzedzić wnikliwą analizą stanu zachowania tynków.
5. Usunięcie zmurszałych, przemoczonych i odspojonych tynków w obrębie wszystkich elewacji. Partie zasolone usunąć w całości wraz ze spoiną na głębokość ok. 2 cm. Czynność wykonać z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby nie doszło do odspojenia większych partii tynku.
6. Odsolenie i odgrzybienie wątku kamiennego partii cokołowej.
7. „Żyłowanie” pęknięć poprzez wykonanie zagłębień w kształcie litery V na głębokość kilku milimetrów szpachelką lub innym narzędziem.
8. Usunięcie pyłu z powstałej szczeliny, gruntowanie, a następnie uzupełnienie zaprawą wapienną renowacyjną zgodnie z technologią.
9. Wykonanie iniekcji odspojonych, lecz stabilnych fragmentów tynku za pomocą płynnej zaprawy na bazie wapna hydraulicznego lub innych gotowych preparatów. Podczas wykonywania zabiegu, zachować szczególną ostrożność, aby nie doszło do wybrzuszenia się powierzchni tynków.
10. Wykonanie „szycia” pęknięć mających znamiona konstrukcyjne, stosując spirale skrętne ze stali nierdzewnej o średnicy 8 mm, na zaprawie z wapna dołowanego z dodatkiem spoiwa hydraulicznego. Każde z pęknięć potraktować indywidualnie, dokonując analizy jednostkowej.
11. Gruntowanie powierzchni wątku kamiennego lub tynku gruntem głęboko penetrującym.
12. Odtworzenie gzymsów oraz tynków elewacyjnych stosując zaprawę tradycyjną – tynk renowacyjny podkładowy w proporcjach:
 - a) 1 część wapna hydraulicznego,
 - b) 1 część wapna dołowanego,
 - c) 6 części piasku szarego,

d) 0,5 części cegły mielonej.

W czasie wykonywania zadania zachować odpowiedni ciąg technologiczny oraz odczekać odpowiedni czas przed nałożeniem następnej warstwy tynku.

13. Wykonanie zacierki barwionej w masie pigmentami sypkimi, zacieranej na gładko pacami w odpowiednich proporcjach:

a) 2. części mączki marmurowej

b) 1. część wapna dołowanego.

14. Malowanie powierzchni elewacji farbami laserunkowymi, np. farbami Keim Restauro Lasur lub produktem równoważnym. Należy stosować odpowiednie farby i techniki malarskie, aby uzyskać efekt migotania powierzchni. Kolorystykę ustalić na podstawie wykonanych wcześniej prób kolorystycznych na elewacji, uzgadniając go z inspektorem WUOZ (potwierdzenie decyzji protokołem).

Cokół kamienny.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Oczyszczenie powierzchni kamienia stosując metodę strumieniowo – ścierną, stosując odpowiednie ścierniwo. Sugeruje się zastosowanie suchego lodu, jednak przed rozpoczęciem zasadniczych prac należy wykonać stosowne próby.
3. Partie mocniej zabrudzone doczyścić za pomocą szczotek lub innych narzędzi, zachowując szczególną ostrożność. Uporczywe plamy i zabrudzenia usunąć za pomocą środków chemicznych powierzchniowo czynne. Zastosowany środek chemiczny nie powinien pod żadnym pozorem powodować uszkodzenia lub przebarwienia kamienia. W razie wystąpienia tego zjawiska odstąpić od stosowania metod chemicznych.
4. Usunięcie wtórnego fugowania zaprawą cementową. Zaprawę usuwać ostrożnie, aby nie uszkodzić krawędzi bloków kamiennych.

5. Uzupelnienie spoiny za pomocą zaprawy wapienno – cementowej o odpowiedniej kolorystyce, np. Remmers FM NB lub produktem równoważnym.
6. Oczyszczenie powierzchni bloków kamienia z pyłu pozostałego po oczyszczaniu.
7. Usunięcie kolonii glonów, porostów i zarodników mikroflory stosując kompozytowy preparat bakterio-, grzybo- i glonobójczy oczyszczający strukturę kamienia, np. BFA firmy Remmers lub produkt równoważny.
8. Dezynfekcja kamienia stosując roztwór 5% Preventolu RI 80 w etanolu.
9. Uzupelnienie ubytków kamienia zaprawa mineralną o odpowiednio dopasowanej fakturze i kolorystyce zgodnej z oryginałem lub fragmentami kamienia. Sugeruje się zastosowanie zaprawy Restauriermortel SK firmy Remmers lub inny produkt równoważny.
10. Scalenie kolorystyczne uzupelnień farbą laserunkową. Sugeruje się zastosowanie farb o wypełniaczu wapiennym i spoiwie krzemoorganicznym, barwionym pigmentami naturalnymi, np. Historic – Lasur firmy Remmers lub innym produktem równoważnym. Przeźroczystość regulować poprzez rozcieńczenie mikroemulsją, np. Funcosil WS firmy Remmers lub innym produktem równoważnym.
11. Impregnacja kamienia środkiem hydrofobowym siliksanowym, np. Funcosil SL firmy Remmers lub inny produkt równoważny, stosując metodę natryskową lub powlekania „mokre w mokre”. W trakcie wykonywania zadania zwrócić uwagę, aby nie doszło do wystąpienia zacieków i wybłyszczeń na powierzchni kamienia.

Elementy kamienne: obramienia drzwi, imposty elewacji kaplicy.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Czyszczenie powierzchni kamienia z nalotu atmosferycznego i biologicznego za pomocą szczotek nylonowych.
3. Usunięcie wtórnych i nieestetycznych uzupelnień.

4. Uzupelnienie ubytków obramowań za pomocą zaprawy do uzupełniania przeznaczonej do cegły i kamienia w odpowiednim kolorze i uziarnieniu, np. Remmers RM pro lub produktem równoważnym. W trakcie wykonywania kitów zadbać o właściwą fakturę.
5. Impregnacja struktury kamienia metodą powlekania za pomocą odpowiedniego preparatu, np. Remmers Funcosil AS lub innym równoważnym.

Instalacja odgromowa.

1. Wykonanie przeglądu i badania instalacji odgromowej pod kątem sprawności jej działania. Opracowanie wytycznych postępowania w tym zakresie.
2. Naprawa lub montaż elementów instalacji odgromowej zgodnie z projektem technicznych przewidzianym dla tego zadania. W trakcie wykonywania zadania należy zwrócić szczególną uwagę na estetykę wykonania. Poszczególne elementy instalacji lokować w miejscach nie zaburzających ogólnej bryły budynku. Sugeruje się wybór trasy przebiegu prętu odgromowego wzdłuż linii załamania dachu, czy przy krawędzi ściany. Pręt odgromowy w obrębie hełmów musi bezwzględnie powtarzać ich kształt i być jednocześnie odpowiednio napięty.

Uwagi ogólne:

Zastosowane w konserwacji środki: owadobójcze, biobójcze, głęboko penetrujące, impregnujące i hydrofobizujące powinny być kompatybilne, nie mogą się wykluczać.

Podczas prowadzenia prac demontażowych należy zachować szczególne środki ostrożności, aby nie uszkodzić substancji zabytkowych. Prace należy wykonać pod nadzorem osób posiadających stosowne uprawnienia. W przypadku odkrycia cennych polichromii lub innych elementów zabytkowych, należy ten fakt zgłosić odpowiednim organom ochrony zabytków.

Wszelkie szczegółowe rozwiązania dotyczące rozwiązań konstrukcyjnych, architektonicznych i budowlanych zawarte są w osobnym opracowaniu i stanowią integralną część całego opracowania. Przewidziane tam rozwiązania są zgodne z przewidywanym postępowaniem konserwatorskim. W przypadku konieczności zmiany technologii wykonania prac, należy ten fakt zgłosić, uargumentować oraz uzyskać odpowiednią zgodę w zakresie wykonywanego zadania.

IX DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

fot. 1: Elewacja południowa-widok ogólny.

fot. 2: Elewacja zachodnia-widok ogólny.

fot. 3: Oprawa kamienna wejścia elewacji zachodniej.

fot. 4: Uszkodzenia oprawy kamiennej wejścia elewacji zachodniej.

fot. 5: Spękania na linii łączenia elementów kamiennych oprawy wejścia.

fot. 6: Zszarzałe drewno deskowania szalunkowego.

fot. 7: Widoczne gwoździe montażowe desek szalunkowych.

fot. 8: Elewacja południowa kaplicy-widok ogólny.

fot. 9: Zabrudzenia powierzchniowe oraz uszkodzenia części cokołowej.

fot. 10: Widoczne zacieki z parapetu okna na powierzchni tynku elewacyjnego.

fot. 11: Nalot biologiczny na profilowaniu cokołu kamiennego.

fot. 12: Wykwity glonów na powierzchni cokołu kamiennego elewacji południowej.

fot. 13: Widoczne uszkodzenia farby wierzchniej ściany szczytowej zachodniej korpusu kościoła.

fot. 14: Szkarpa narożna przy korpusie kościoła od strony południowej.

fot. 15: Widoczne zabrudzenia atmosferyczne oraz zacieki na powierzchni tynku elewacyjnego od strony południowej.

fot. 16: Podbitka drewniana pod okapem dachu korpusu kościoła.

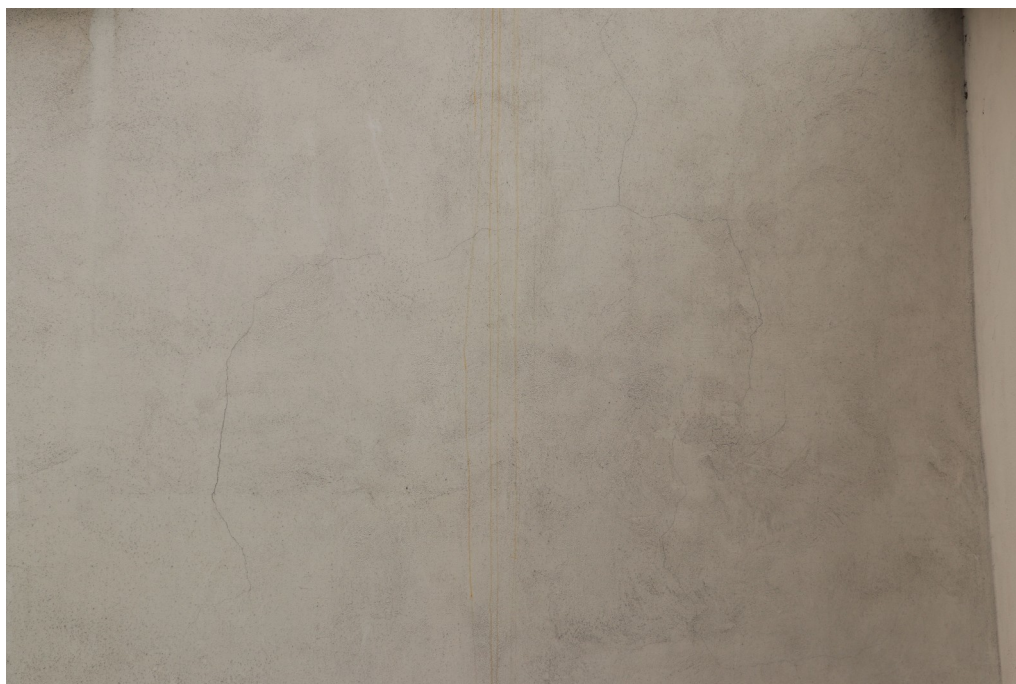
fot. 17: Nieestetyczne uzupełnienie dolnej partii cokołu kamiennego.

fot. 18: Pęknięcie nadproża otworu okiennego okna witrażowego.

fot. 19: Skrzynka gazowa z nieestetycznie wykonanym uzupełnieniem zaprawą cementową.

fot. 20: Spękania pajęczynkowe tynku elewacji południowej.

fot. 21: Odształcenie obróbki blacharskiej zadaszenia zakrystii.

fot. 22: Nalot biologiczny w postaci wykwitów glonu na powierzchni cokołu kamiennego elewacji wschodniej.

fot. 23: Elewacja wschodnia-widok ogólny.

fot. 24: Widoczne wtórne uzupełnienia zaprawą cementową na powierzchni tynku zakrystii - elewacji północna.

fot. 25: Zabrudzenia powierzchniowe oraz nalot biologiczny na cokole kamiennym elewacji północnej.

fot. 26: Wykwity glonów na cokole kamiennym elewacji północnej.

fot. 27: Fragment elewacji północnej-widok ogólny.

fot. 28: Zabrudzenia cokołu kamiennego oraz wtórne cementowe uzupełnienia tynku elewacyjnego.

fot. 29: Szczyt ściany północnej kaplicy-widok ogólny.

fot. 30: Kamienna oprawa wejścia do kaplicy-widoczne zabrudzenia powierzchniowe i nalot biologiczny.

fot. 31: Wtórne uzupełnienia zaprawą cementową oraz zabrudzenia powierzchniowe tynku elewacyjnego.

fot. 32: Fragment kamiennej oprawy wejścia do kaplicy-widoczne pęknięcia kamienia oraz nalot biologiczny.

fot. 33: Zacieki rdzy na powierzchni tynku spowodowane korozją haków montażowych rury spustowej.

fot. 34: Zacieki rdzy na powierzchni tynku spowodowane korozją haków montażowych rury spustowej.

fot. 35: Spękania pajęczynkowe tynku elewacyjnego oraz zabrudzenia atmosferyczne i biologiczne.

fot. 36: Ubytku tynku wierzchniego oraz nalot biologiczny na powierzchni tynku elewacyjnego i cokołu kamiennego elewacji północnej.

fot. 37: Spękania tynku na szkarpie narożnej korpusu elewacji północnej.

fot. 38: Uszkodzenia farby wierzchniej ściany szczytowej elewacji zachodniej korpusu.

fot. 39: Uszkodzenia mechaniczne, nalot biologiczny oraz zacieki z patyny miedzianej na powierzchni cokołu kamiennego elewacji północnej.

fot. 40: Uszkodzenia wierzchniej warstwy wykończeniowej deskowania szalunkowego oraz widoczne gwoździe montażowe.

fot. 41: Widoczne szpary i uszkodzenie wierzchniej warstwy wykończeniowej podbitki pod okapem dachu.

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:
REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE

ADRES: **UL. KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

NAZWA JEDNOSTKI EWIDENCYJNEJ, NAZWA I NUMER OBRĘBU EWIDENCYJNEGO ORAZ NUMERY DZIAŁEK
EWIDENCYJNYCH, NA KTÓRYCH OBIEKT JEST USYTUOWANY:
OBR. SKAŁA, DZIAŁKA NR 1741/4 - IDENTYFIKATOR DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ 120610_4.0013.1741/4

INWESTOR: **PARAFIA PW. ŚW. MIKOŁAJA W SKALE, UL.KOŚCIELNA 2, 32-043 SKAŁA**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **X – BUDYNKI KULTU RELIGIJNEGO**

PROJEKTANT: **BOGNA GOSTYŃSKA, NR UPR. MPOIA 021/2005
UL.DOBZYCKA 19, 30-620 KRAKÓW**

OPRACOWANIE: **INFORMACJA O BEZPIECZEŃSTWIE I OCHRONIE
ZDROWIA**

IMIĘ I NAZWISKO	BRANŻE	NR UPRAWNIENI	DATA	PODPIS
arch. Bogna Gostyrńska	Architektura	MPOIA 021/2005	06.2024	

czerwiec 2024

załącznik nr 2 do projektu budowlane

Zamierzenie obejmuje remont elewacji kościoła pw. Św. Mikołaja w Skale.

Kolejność wykonywania robót będzie następująca:

- zagospodarowanie placu budowy;
- ustawienie rusztowań;
- wykonanie remontu elewacji zgodnie z programem prac konserwatorskich;
- demontaż rusztowań;
- uporządkowanie placu budowy.

1. Wykaz istniejących obiektów budowlanych

Na terenie objętym opracowaniem znajduje się budynek kościoła objęty niniejszym opracowaniem, wikařówki, plebanii oraz dzwonnica. Cały zespół otoczony murem ogrodzeniowym.

2. Wskazanie elementów zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi podczas wykonywania robót może stwarzać ukształtowanie terenu przy elewacjach.

3. Przewidywane zagrożenia występujące podczas realizacji robót budowlanych

Podczas realizacji robót budowlanych mogą wystąpić następujące zagrożenia:

- A.) Zagrożenia naturalne związane z wykonywaniem :
- a.) robót na wysokości :
 - upadek z wysokości,
 - uderzenie spadającym przedmiotem osób pracujących na niższej kondygnacji,
 - b.) robót ciesielskich:
 - upadek z wysokości,
 - uderzenie spadającymi przedmiotami,
 - stosowanie elektronarzędzi,
 - transport ręczny, przygnięcie,
 - e.) robót murarskich i tynkarskich:
 - j.w.,
 - f.) robót zbrojarskich i betoniarskich :
 - zagrożenie związane z elementami ostrymi i wystającymi,
 - ciężar,
 - g.) robót montażowych :
 - zagrożenia związane z przemieszczaniem się ludzi i sprzętu
 - ciężar, śliskie powierzchnie,
 - h.) robót spawalniczych :
 - promieniowanie optyczne,
 - zapylenie, poparzenie,
 - zagrożenie pożarem i/lub wybuchem,
 - porażenie prądem elektrycznym,
 - używanie elektronarzędzi,
 - i.) robót dekarских i izolacyjnych :
 - upadek z wysokości,
 - poparzenie, pożar,
 - wybuch lub zatrucie przy stosowaniu benzenu lub innych rozpuszczalników
 - j.) robót rozbiórkowych :
 - obalenie, przygnięcie,
 - ręczne prace transportowe
 - k.) robót budowlanych z użyciem materiałów wybuchowych :

B.) Zagrożenia związane z pracą i ruchem maszyn i urządzeń:

- od wirujących części maszyn i urządzeń,
- podczas przemieszczania maszyn, urządzeń i środków transportowych,
- przy wykonywaniu przeglądów i napraw maszyn i urządzeń,
- podczas spawania elektrycznego i gazowego, a w szczególności na wysokości,
- podczas prac i przeglądów urządzeń elektroenergetycznych,
- podczas użytkowania maszyn i urządzeń niesprawnych, nie posiadających wymaganego świadectwa dopuszczenia przez dozór techniczny

C.) Zagrożenia związane z czynnikami psychofizycznymi pracowników:

- lekceważenie zagrożenia,
- niezastosowanie się do poleceń kierownika budowy lub mistrza budowy,
- zmęczenie, zdenerwowanie, stres,
- nagłe zachorowanie, niedyspozycja fizyczna,
- niedostateczna koncentracja uwagi na wykonywanej czynności,
- zbyt niska lub zbyt wysoka temperatura
- zaskoczenie niespodziewanym zdarzeniem,
- nieprzestrzeganie obowiązujących instrukcji i zasad bhp.

D.) zagrożenie pożarem

Zagrożenie pożarowe może wystąpić:

- podczas eksploatacji maszyn i urządzeń do robót ziemnych, budowlanych i drogowych,
- w stacjach transformatorowo rozdzielczych i rozdzielniach elektrycznych,
- na stanowiskach pracy,
- w pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
- składowanie materiałów pożarowo niebezpiecznych.

Zagrożenie pożarowe mogą stanowić:

- zwarcia w instalacji elektrycznej,
- nieszczelność przewodów paliwowych i ciśnieniowych,
- zaprószenie ognia na skutek prowadzenia prac spawalniczych.

Ponadto zagrożenie pożarowe mogą stworzyć osoby postronne działaniem umyślnym.

E.) Sytuacje nadzwyczajne – klęska żywiołowa, katastrofa budowlana

- zalanie, podtopienie,
- obalenie, zerwanie konstrukcji,
- osunięcie, erozja gruntu.

Na stanowiskach pracy mogą wystąpić inne zagrożenia nie ujęte w w/w punktach.

Pozostałe nieprzewidziane wyżej zagrożenia, mogące wystąpić podczas realizacji robót budowlanych wynikające z doboru technologii i narzędzi przez wykonawcę należy uwzględnić w „Planie BIOZ”.

4. Wskazanie sposobu prowadzenie instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

Prace należy prowadzić zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych. Wszyscy uczestnicy procesu budowlanego współdziałają ze sobą w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w procesie przygotowania i realizacji budowy. Wszystkie osoby przebywające na terenie budowy obowiązują stosowanie niezbędnych środków ochrony indywidualnej. Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują kierownik robót oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych konieczne jest przeprowadzenie instruktażu robotników celem określenia zasad postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia. Instruktaż powinien obejmować w szczególności imienny podział pracy, kolejność wykonywania zadań, wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy poszczególnych czynnościach.

Wykaz stanowisk pracy na których występują szczególnie duże zagrożenia dla zdrowia oraz zagrożenia wypadkowe określa każdy pracodawca.

P R A C O W N I A A R C H I T E K T O N I C Z N A

BOGNA GOSTYŃSKA

30-620 KRAKÓW, UL.DOBZYCKA 19

609 235 609

Wykaz wymaganych szkoleń bhp:

- Kierownik budowy i Mistrz budowy
- A.) Szkolenie wstępne
 - Instruktaż ogólny
 - Instruktaż stanowiskowy
 - Szkolenie podstawowe dla osób kierujących pracownikami
- B.) Szkolenie okresowe bhp dla osób kierujących pracownikami
- Pracownicy zatrudnieni na robotniczych stanowiskach pracy
- C.) Szkolenie wstępne
 - Instruktaż ogólny
 - Instruktaż stanowiskowy
 - Szkolenie podstawowe

Szkoleniu wstępnemu pracownicy powinni być poddani przed przystąpieniem do wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych. Na robotniczych stanowiskach pracy, na których występują szczególnie duże zagrożenia dla zdrowia pracowników oraz zagrożenia wypadkowe, szkolenie podstawowe powinno być przeprowadzone przed rozpoczęciem pracy na tych stanowiskach.

Szkolenie pracowników w zakresie instruktażu ogólnego i stanowiskowego przeprowadzić mogą zarówno kierownik budowy jak i mistrz budowy pod warunkiem że posiadają aktualne szkolenie podstawowe lub okresowe w zakresie bhp dla osób kierujących pracownikami.

Instruktaż stanowiskowy na stanowisku pracy winien być zakończony egzaminem, przed komisją złożoną z kierownika budowy i mistrza budowy. Instruktaż należy przeprowadzać przy zmianie stanowiska i/lub technologii prowadzonych robót. Przeszkolenie w zakresie szkolenia podstawowego pracownicy zatrudnieni na robotniczych stanowiskach pracy powinni odbyć w specjalistycznych ośrodkach szkoleniowych.

D.) Szkolenie okresowe

Z uwagi na wykonywanie prac szczególnie niebezpiecznych (praca w wykopach oraz praca na wysokości) szkolenie okresowe pracownicy powinni odbywać nie rzadziej jak raz do roku.

Zalecane formy przeprowadzania szkoleń:

Instruktaż, pokaz, wykład, pogadanka, kurs, seminarium – z wykorzystaniem foliogramów, filmów, przezroczy, naturalnych pomocy, a to: maszyn i urządzeń, środków ochrony indywidualnej oraz drukowanych materiałów. Zakres tematyczny instruktażu:

Szczegółowy program szkolenia powinien uwzględniać tematykę (czynniki i zagrożenia) charakterystyczne dla rodzajów prac wykonywanych przez uczestników szkolenia.

Uwaga:

Pracownicy nadzoru technicznego powinni posiadać uprawnienia do sprawowania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Pracownicy obsługujący maszyny i urządzenia, które wymagają specjalnych kwalifikacji powinni legitymować się świadectwem potwierdzającym posiadanie takich kwalifikacji.

5. Środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Wykonawca przed przystąpieniem do wykonywania robót budowlanych jest obowiązany opracować instrukcję bezpiecznego ich wykonania i zaznajomić z nią pracowników w zakresie wykonywanych przez nich robót. Wykonawca powinien dysponować planem ewakuacji i architektonicznym obiektem, w tym rozmieszczenia punktów newralgicznych takich jak węzły energetyczne, wodne, które mogą być udostępniane w chwili zagrożenia na żądanie kierującego akcją pomocową,

- należy zapewnić dojazd do obiektu dla jednostek ratowniczych,
- bezwzględnie stosować zgodnie z PN oznaczenia miejsc niebezpiecznych,
- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bhp, stosując wszystkie wymagania Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bhp podczas wykonywania robót budowlanych oraz Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bhp

- do pracy dopuszczać tylko pracowników posiadających aktualne szkolenia bhp w tym stanowiskowe oraz aktualne badania lekarskie bez przeciwwskazań do wykonywania danej pracy,
- zapewnić i egzekwować używanie przez pracowników środków ochrony indywidualnej i zbiorowej zabezpieczających przed wypadkiem,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy,
- tworzyć dobrą atmosferę wśród pracowników,
- na terenie budowy należy rozmieścić znaki ewakuacyjne oraz sprzęt pożarowy,
- w pomieszczeniach higieniczno-sanitarnych i socjalnych powinna się znajdować kompletnie wyposażona apteczka pierwszej pomocy przedlekarskiej,
- wskazać osoby przeszkolone w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej,
- pracownicy winni informować osoby kierownictwa i dozoru o bezpośrednim zagrożeniu życia i zdrowia.
- dla wszystkich stanowisk pracy na budowie należy opracować ocenę ryzyka zawodowego i o ryzyku tym poinformować pracowników,
- należy przestrzegać przepisów regulujących zasady wykonywania ręcznych prac transportowych

Wszyscy uczestnicy procesu budowlanego współdziałają ze sobą w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w procesie przygotowania i realizacji budowy. Wszystkie osoby przebywające na terenie budowy obowiązują stosowanie niezbędnych środków ochrony indywidualnej. Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują kierownik robót oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Miejsca prowadzenia robót budowlanych stosownie do rodzaju zagrożenia muszą być wydzielone i oznakowane oraz odpowiednio zabezpieczone. Strefy gromadzenia i usuwania odpadów należy wygrodzić i oznakować. Odpady należy usuwać w sposób ograniczający ich rozrzut i pylenie. Elementy, które mogą ulec przewróceniu w czasie montażu lub wznoszenia należy odpowiednio zabezpieczyć. Przed rozpoczęciem robót budowlanych należy ustalić istniejące trasy przebiegu mediów i instalacji i zapoznać z symbolami oznaczeń tych tras osoby wykonujące roboty budowlane. Teren budowy należy wyposażać w niezbędny osprzęt do gaszenia pożaru. W pomieszczeniach zamkniętych należy zapewnić wymianę powietrza, wynikającą z potrzeb bezpieczeństwa pracy. Jeżeli światło naturalne jest niewystarczające do wykonywania robót należy stosować oświetlenie sztuczne. Przechowywanie i przemieszczanie materiałów, wyrobów, substancji oraz preparatów niebezpiecznych na terenie budowy winno odbywać się w sposób eliminujący powstawanie zagrożenia dla zdrowia ludzi. Granice obszarów wewnętrznych i zewnętrznych stref ochronnych, takich jak strefy magazynowania i składowania materiałów, wyrobów, substancji oraz preparatów niebezpiecznych, strefy pracy sprzętu zmechanizowanego i pomocniczego powinny być wydzielone i oznakowane.

Roboty ziemne powinny być prowadzone na podstawie projektu określającego położenie instalacji i urządzeń podziemnych, mogących znaleźć się w zasięgu prowadzonych robót. Wykonywanie robót w pobliżu w/w instalacji powinno być poprzedzone określeniem przez kierownika budowy bezpiecznej odległości w jakiej mogą być one wykonywane od istniejącej sieci i sposobu wykonywania tych robót. W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze. W czasie wykonywania wykopów w miejscach dostępnych dla osób niezatrudnionych przy tych robotach, należy wokół wykopów pozostawionych na czas zmroku i w nocy ustawić balustrady zaopatrzone w światło ostrzegawcze koloru czerwonego. Poręcze balustrad powinny znajdować się na wysokości 1,10 m nad terenem i w odległości nie mniejszej niż 1,0 m od krawędzi wykopu. Wykopy o ścianach pionowych nieumocnionych, bez rozparcia lub podparcia mogą być wykonywane tylko do głębokości 1,0 m w gruntach zwartych, w przypadku gdy teren przy wykopie nie jest obciążony w pasie o szerokości równej głębokości wykopu. Wykopy bez umocnień o głębokości większej niż 1,0 m, lecz nie większej od 2,0 m można wykonywać, jeżeli pozwalają na to wyniki badań gruntu. Należy również ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego. Szczególną ostrożność należy zachować w trakcie wykonywania prac na wysokości. Prace na wysokości powyżej 1 m należy wykonywać z pomostów rusztowań. Wykonywanie tych prac z drabin przystawnych jest zabronione. Do zabezpieczeń stanowisk pracy na wysokości, przed upadkiem z wysokości, należy stosować środki ochrony zbiorowej, w szczególności balustrady, siatki ochronne i siatki bezpieczeństwa. Stosowanie środków ochrony indywidualnej, w szczególności takich jak szelki bezpieczeństwa jest dopuszczalne, gdy nie ma możliwości stosowania środków ochrony zbiorowej. Stanowiska pracy o niestałym charakterze należy poddawać sprawdzeniu pod względem ich stabilności, zamocowań i zabezpieczeń przed upadkiem osób i przedmiotów. Sprawdzenia należy dokonać po każdej zmianie usytuowania, po każdej przerwie w pracy trwającej dłużej niż 7

dni. Osoba wykonująca roboty na dachu o nachyleniu powyżej 20%, jeżeli nie stosuje się rusztowań ochronnych, jest obowiązana stosować środki ochrony indywidualnej lub inne urządzenia ochronne. Ciesiele powinni być wyposażeni w zasobniki na narzędzia ręczne, uniemożliwiające wypadanie narzędzi oraz nieutrudniające swobody ruchu. W czasie montażu lub demontażu deskowań należy zapewnić środki zabezpieczające przed możliwością zawalenia się konstrukcji usztywniających i rozpierających. O kolejności montażu i demontażu poszczególnych elementów decydują kierownik robót oraz mistrz budowlany. Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności. Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji. Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczno – ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń. Operatorzy lub maszyniści żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje. Roboty związane z podłączaniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia. Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, udostępnia organom kontroli dokumentację techniczno-ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń. Wykonawca zapoznaje pracowników z w/w dokumentacją, przed dopuszczeniem ich do wykonywania robót. Maszyny i inne urządzenia techniczne eksploatuje się, konserwuje i naprawia zgodnie z instrukcją producenta, w sposób zapewniający ich sprawne funkcjonowanie. Maszyny i inne urządzenia techniczne powinny być: utrzymane w stanie zapewniającym ich sprawność; stosowane wyłącznie do prac, do jakich zostały przeznaczone; obsługiwane przez przeszkolone osoby. Przeciążanie maszyn i innych urządzeń technicznych ponad dopuszczalne obciążenia robocze jest zabronione, z wyjątkiem przeciążeń dokonanych w czasie badań i prób. W przypadku stwierdzenia w czasie pracy uszkodzenia maszyny lub innego urządzenia technicznego należy je niezwłocznie unieruchomić i odłączyć dopływ energii. Używanie narzędzi uszkodzonych jest zabronione. Narzędzia do pracy udarowej nie mogą mieć: uszkodzonych zakończeń roboczych; pęknięć, zadr i ostrych krawędzi w miejscu ręcznego uchwytu; rękojeści krótszych niż 0,15 m. Obsługa pistoletu do wstrzeliwania kołków może być powierzona wyłącznie osobie posiadającej wymagane uprawnienia. Narzędzia ręczne o napędzie elektrycznym należy kontrolować zgodnie z instrukcją producenta. Wyniki kontroli powinny być odnotowywane i przechowywane przez kierownika budowy. Pracy przy spawaniu i cięciu metali prowadzić zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy, zawartymi w odpowiednich przepisach. Teren budowy powinien być ogrodzony, odpowiednio oznakowany i strzeżony przed dostępem osób nieupoważnionych. Pracownicy na budowie muszą stosować środki ochrony indywidualnej, zabezpieczające przed skutkami zagrożeń. Prace szczególnie niebezpieczne prowadzić pod nadzorem wyznaczonych w tym celu osób, posiadających odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.

Na terenie budowy powinny być zlokalizowane pomieszczenia higieniczno-sanitarne dla pracowników. Należy zapewnić wszystkim pracownikom wodę zdatną do picia lub inne napoje. Przed rozpoczęciem budowy kierownik budowy jest obowiązany sporządzić lub zapewnić sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych. Na budowie w widocznym miejscu umieścić tablicę informacyjną oraz ogłoszenie zawierające dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia.

Opracowała
arch. Bogna Gostyńska